«Мене не хвилює хвороба, я шукаю причину її виникнення»

Мешканець Шумщини винайшов унікальний метод діагностування недуг

7 стор.

8 стор.

«Холодно? А хлопцям на передовій?»

Тернопільські дівчата у літніх сукнях збирали гроші на теплі бушлати воїнам

Зустріч посеред осені

Життєві історії від Ольги ЧОРНОЇ у «Сімейному гніздечку»

10-11 стор.

Незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

Наш ДЕНЬ

www.nday.te.ua

Твій. Мій. Наш ДЕНЬ. Разом!

Заснований у червні 2013 року

№47(76), 19 листопада-26 листопада 2014 р.

21 листопада – День Гідності і Свободи

Айдарівець з Майдану: життя у двох вимірах 4 стор.

Передплата-2015 на «Наш ДЕНЬ»
незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля
індекс - 68710

1 місяць – 8,76 грн.
3 місяці – 25,68 грн.
6 місяці – 49,71 грн.
1 рік – 98,22 грн.

У ціну газети враховано вартість поштових послуг: прийом та доставка видання до передплатників

Передплатити «Наш ДЕНЬ» можна у будь-якому поштовому відділенні або у листоноші.

Шановний педагогічний колектив НКВ "Дичківської ЗОШ І-ІІ ступенів-дошкільного навчального закладу"

Прийміть найщиріші вітання з нагоди святкування 20-річчя з моменту відкриття навчального закладу.

Дорога в життя починається зі шкільного порога... І якою б не була ця стежина – довгою чи короткою, стрімко-прямою чи звивисто-покрученою – світлим острівцем на ній є і завжди буде школа. Вона – той вогник, що впродовж усього життя зігріває душу кожного теплом і завжди радо відчиняє назустріч двері.

Низький уклін Вам, шановні вчителі, та слова особливої вдячності за щоденну нелегку працю, доброту та відданість обраній справі.

Нехай доля шле Вам добро і щастя, міцне здоров'я та достаток, а віра, надія та любов будуть вірними супутниками на Вашому подальшому життєвому шляху. Тепло і затишок родинної оселі надійно захищає Вас від усіх негараздів, а в майбутньому на Вас чекає ще багато, наповнених корисними справами і земними радощами років.

З повагою – випускник Дичківської школи 1962 року випуску О. І. Караванський.

Розповідь про святкування 20-річчя з часу відкриття школи – 8 стор.

КомпаньйонФінанс
ГРОШІ ДО ЗАРПЛАТИ
за 20 хв.
від 200 грн до 10 000 грн
лише паспорт та код
вул. Руська,14
вул. Живова, 7
вул. Київська,11
м. Тернопіль: 067 209 25 07
www.kf.ua

ПАЙОВА УЧАСТЬ У БУДІВНИЦТВІ
1-, 2-, 3-кімнатних квартир та нежитлових приміщень на бульварі П. Куліша в Тернополі
Телефонуйте - 52-65-55

Погода в Тернополі й області

19 листопада - хмарно, дощ, температура повітря вночі 1-3, вдень 4-5 градусів тепла. Схід сонця - 7.33, захід - 16.32.

20 листопада - хмарно, дощ, температура повітря вночі 0-2 градуси тепла, вдень від 1 градуса морозу до 1 градуса тепла. Схід сонця - 7.35, захід - 16.31.

21 листопада - хмарно з проясненням, у першій половині дня дощ, температура повітря вночі 0-1, вдень 0-1 градус тепла. Схід сонця - 7.36, захід - 16.30.

22 листопада - хмарно, без опадів, температура повітря вночі 1-4, вдень 1-2 градуси морозу. Схід сонця - 7.38, захід - 16.29.

23 листопада - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 3-5, вдень 1-3 градуси морозу. Схід сонця - 7.39, захід - 16.28.

24 листопада - хмарно з проясненям, без опадів, температура повітря вночі 5-9, вдень 2-4 градуси морозу. Схід сонця - 7.41, захід - 16.27.

25 листопада - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 4-8, вдень 2-6 градуси морозу. Схід сонця - 7.42, захід - 16.26.

НАРОДНИЙ СИНОПТИК

21 листопада - Архістратига Михаїла. Михайлів день вважається рубіжною датою - з цього дня «зима встає на ноги». Якщо на Михайла іній - слід чекати великого снігу; день починався туманом - на відлигу; ясна погода - до майбутньої морозної зими. **24 листопада** - Феодора Студита. У народі кажуть: «Із дня святого Феодора Студня прилітають зимові вітри, від яких буває холодно на дворі й морозно на землі». Зазвичай із цього дня починає студити й морозити. Якщо у цей день вогко і падає сніг, слід чекали відлиги до Введення (4 грудня). Ясний день - до похолодання. За 24 листопадом передбачали погоду на майбутню зиму: якщо день теплий, то й зима буде теплою, і навпаки.

Тернопільська обладміністрація вже без голови

Олег Сиротюк звільнений із посади голови Тернопільської обласної державної адміністрації. Відповідний указ на сайті Президента України оприлюднили вчора.

Свободівець Сиротюк і ще сім його однопартійців – голів районних державних адміністрацій – 12 листопада написали заяви на звільнення. Зокрема, йдеться про голів Шумської, Лановецької, Борщівської, Бучацької, Тернопільської, Козівської, Підгаєцької райдержадміністрацій.

Заяви свободівці писали за вказівкою згори по всій Україні. Як відомо, за результатами позачергових виборів ВО «Свобода» не пройшла до нової Верховної Ради. Відтак, керівництво партії ухвалило рішення про складання повноважень її представниками в уряді, а також головами районних і обласних державних адміністрацій.

Свободівці заявили, що в теперішніх умовах інші політичні сили формуватимуть коаліцію, тож саме вони мають брати на себе відповідальність за майбутнє країни.

Президент Петро Порошенко звільнив також голів Рівненської та Полтавської обласних державних адміністрацій.

Коаліціада!

Коли їй настане кінець? Коли запрацює влада, але не для себе, а для країни? Ці питання ставить кожен небайдужий оптиміст. Розумію, що у наших умовах важко шукати «світло в кінці тунелю», але таке наше завдання.

Ми маємо чергове, поки що замасковане, протистояння Президент - Прем'єр-Міністр. Протистояння було при Ющенку – з Тимошенко, воно є і тепер. Знаю, і це видно, що сьогоднішні учасники крізь зуби ледве терплять один-одного. Вони не переживають за країну, вони діють обережніше тільки тому, що бояться швидко політично потонути. Разом з тим, все ж тонуть, хоча повільніше, і топлять всю країну.

Найбільшим нашим зовнішнім ворогом є путінська Росія, а найголовніші внутрішні вороги - корупція, яка базується на бездіяльності законів в Україні і бідність великої частини людей.

За що згідно з Конституцією України відповідає Президент? Він є Верховним Головнокомандувачем і відповідає за оборону країни, а ще як Гарант Конституції, прав і свобод громадян, відповідає за ДІЮ ЗАКОНУ. Тому йому підпорядкований силовий блок (СБУ і прокуратура). Виходячи з цього оборона країни та боротьба з корупцією -це його завдання №1. Невже немає проблем, невже у Президента мало роботи?

За що згідно з Конституцією відповідає Кабмін? Передусім це економіка, в тому числі і економічні реформи, освіта, наука, охорона здоров'я, соціальний захист, охорона довкілля, що зараз дуже важливо.

Нинішні наші головні дійові особи діють більш витончено, ніж свого часу Віктор Ющенко і Юля Тимошенко. Вони придумали коаліційну угоду і, ніби-то, її вдосконалюють, а фактично не можуть між собою поділити портфелі. Звідки ця моя впевненість? По-перше, я вже вивчив їхню особистісну сутність, а, по-друге, прочитав проект коаліційної угоди. Таку угоду неможливо виконати і за п'ять років. Тим більше, окремі її розділи - декларативні і неінструментальні. Угода повинна мати 3-5 основних напрямків, вирішивши які за короткий час (рік-два, як, наприклад, у Грузії), можна показати дієвий для країни результат і цим заслужити довіру людей, а тоді допрацювати решту своєї каденції.

Як діє Яценюк? Чомусь не хоче посади міністра економіки? А хто реформи буде проводити? Це ж не повноваження президента, а прямі повноваження Кабміну! Арсеній Яценюк, хитруючи, перекидає м'яча на поле Петра Порошенка.

Граються! Граються з вогнем!

Петро ЛАНДЯК, голова Тернопільської обласної організації політичної партії «Громадянська позиція. Анатолій Гриценко».

Із вітчизняних політиків ніхто не наважився сказати Путіну в очі:

«Забирайтеся з України!»

Це зробив канадський прем'єр

Світ почув зізнання Путіна. Президент країни-окупанта відкрито визнав: російська армія блокувала українські військові частини в Криму перед проведенням «референдуму» про незалежність півострова. Про це Путін заявив у інтерв'ю німецькому телеканалу «ARD». «Так, я не приховую, звичайно, це факт, ми ніколи його не приховували: наші збройні сили блокували Збройні сили України… щоб дати можливість людям висловити ставлення до того, як вони хочуть визначити своє майбутнє», - заявив Путін.

У колишнього кадебіста пам'ять коротка? На початку березня стверджував, що озброєними людьми у Криму, «зеленими чоловічками» тобто, були «місцеві сили самооборони». Й іронізував: таку форму можна купити у будь-якому магазині. Мабуть, танки, міномети, «Гради» і «Бук» на здачу - також.

У квітні казав, що в Криму діяли російські солдати, але «за спиною сил самооборони Криму». Врешті відкрито заявив: саме російські війська мали вирішальний вплив на події у Криму.

Тепер Путін намагається переконати світ, що російських військ і зброї на Донбасі також немає. Але у подібні байки уже не ймуть віри. Так, екс-глава польського уряду Дональд Туск, який із 1 грудня очолить Європейську раду, заявив: у ситуації на сході України йдеться про «чергову хвилю окупації, звичайну війну». І в європейських лідерів вже немає ілюзій щодо українсько-російського конфлікту та намірів Москви.

Судячи з «теплого» прийому, який влаштували світові лідери Путіну на саміті G-20 в Австралії, більшість впливових політиків справді кардинально змінили свою думку стосовно подій в Україні й дали це зрозуміти російському президентові. Особливий респект прем'єр-міністру Канади Стівену Харперу, який, неохоче потискаючи руку Путіну, сказав: «Гадаю, я маю потиснути вам руку, але я можу сказати вам лише одне: забирайтеся з України». Хтось з українських політиків здатний так, як канадський прем'єр, сказати Путіну в очі: «Геть з України»? Недипломатично? А красти чужі землі, обманювати світ, руйнувати, убивати дипломатично?

ООН у новому звіті зазначає: у результаті бойових дій на сході України станом на 11 листопада загинули понад 4,1 тисячі осіб, більше, ніж 9,7 тисячі - поранено. Водночас у документі наголошується: реальне число загиблих і поранених може виявитися значно більшим.

Експерти ООН також вказують на ескалацію конфлікту на Донбасі: збройні зіткнення сягнули піку з моменту підписання Мінського протоколу, який передбачає режим припинення вогню.

За інформацією постійного представника при ООН Юрія Сергєєва, Радбез ООН незабаром може визнати Росію агресором. А ось стосовно доцільності звернення України до ООН про скерування на Схід миротворчих сил, дипломат пояснив: ООН може вводити свої миротворчі сили, але, як видно з африканських та інших конфліктів, ці сили малодієві. До того ж, ООН не може прислати «блакитні каски» самостійно. Це питання повинно узгоджуватися з урядами самих країн.

Відрадно, що світ консолідується проти Росії. Навіть канцлер Німеччини Ангела Меркель змінила дружелюбний тон розмови з президентом РФ на жорсткіший. В Австралії, під час G-20, застерегла від «згарища» у Європі, яке може виникнути унаслідок кризи в Україні. Ці слова, пише німецьке видання «Der Spiegel», були адресовані главі Росії. Бо, на думку канцлера, політика Москви загрожує не лише Україні, але й Молдові, Грузії та країнам на Балканах. «Росія розглядає Україну як сферу свого впливу і зневажає міжнародне право», - сказала Меркель і заявила, що вона проти повернення до часів, коли «без згоди Москви не була можлива жодна дія». Така ситуація «несумісна із західними цінностями», тому «Євросоюз не коритиметься Москві, як це було колись», - наголосила Меркель.

На жаль, як зазначив Юрій Сергєєв, агресора світова консолідація й осуд не зупиняють. Ба, навпаки, намагання США та ЄС вгамувати кремлівського карлика за допомогою заяв і санкцій ще більше його розлютило. Експерти припускають: після Австралії, коли до нього застосували жорстку дипломатичну обструкцію, Путін, ймовірно, затамував чергову порцію великої образи. І в нього залишається єдиний спосіб помсти - воєнний.

На фоні подібних прогнозів дивно виглядає заява Петра Порошенка щодо вступу до НАТО. Він вважає: говорити про вступ України у Північноатлантичний альянс поки що рано. «Навіть, якби ми поставили питання про вступ України в НАТО, то НАТО було б ще не готове. Коли ми проведемо реформи в Україні й виконаємо всі критерії, тільки тоді зможемо запитати у людей, чи хочуть вони вступу до НАТО», - сказав президент у інтерв'ю виданню «Bild».

А коли будуть проведені реформи в Україні? Не для звіту, а реальні? І чи будуть проведені найближчим часом? У державі війна - ніхто не знає, що буде завтра. Порошенко вже обіцяв завершити АТО через тиждень після проголошення його президентом. Як кажуть, без коментарів.

Щодо НАТО, як би ми не ставилися до цієї організації, у Європі й на Заході загалом нічого ліпшого у сенсі захисту колективної безпеки немає. Що дав Україні нейтралітет - бачимо на прикладі анексованого Криму і окупованого Сходу. Можливо, президент остерігається, що НАТО - не до вподоби жителям Донбасу? Чи побоюється господаря Кремля?

А цей випадок... Поки солдати й добровольці воюють на Сході, міліція лупцює у Києві протестувальників. Як за часів Януковича. Столичні активісти спробували повалити загорожу довкола незаконного будівництва біля станції метро «Осокорки». Приїхали чотири автобуси з міліціонерами. Кореспондент «LB.ua» упізнав у них колишніх «беркутівців». За його словами, міліціонери поводилися агресивно. Почали бити людей кийками. Серед постраждалих - жінки, діти, журналісти.

Як пояснить це «міліцейський» міністр Аваков? Якраз напередодні річниці Майдану. Невже у державі нічого не змінилося? Крім прізвищ президента, прем'єра, керівників МВС, ГПУ, інших структур та організацій. Якби ж то в Україні так ревно захищали кордон, як загорожі незаконних будмайданчиків! Якби притягнули до відповідальності «регіоналів» і комуністів, котрі закликали до сепаратизму! Злодіїв, що опустошували й опустошують державну казну! Убивць Небесної сотні! Якби наказали генералів і чиновників винних у трагічних смертях наших військових на Сході! Бо на небесах вже не сотні - полки вбитих українців…

Невже влада упевнена, що народ не зважиться на третій Майдан? Звісно, краще б до цього не дійшло.

Ольга ЧОРНА.

Куди поведе Тернопільщину НОВИЙ ГУБЕРНАТОР?

Відставка голови Тернопільської ОДА Олега Сиротюка 12 листопада була очікуваною ще задовго до фінішу виборчої кампанії. Попри те, що партія ВО «Свобода», за квотою якої Сиротюк отримав свою посаду, впевнено програвала ці вибори, сам Олег Мирославович теж не зумів зарекомендувати себе як вмілий і прогресивний очільник області. Чи не тому Тернопільщина постійно пасе задніх в Україні, що її, в основному, очолювали «не ті» люди?

Аналіз п'ятірки останніх губернаторів нашої області яскраво показує, за яким принципом нинішня влада мала би призначити нового керівника ТОДА, якщо вона зацікавлена у розвитку нашого краю. Патріотизму і гарно вишитої сорочки без управлінського досвіду тут не достатньо, як і вмілого керівництва – без любові до цієї землі. Як свідчать чисельні опитування, мешканці Тернопілля воліють бачити губернатором людину рішучу, працездатну і компетентну, котра водночас відзначається глибоким патріотизмом.

Протистояння Юрія Чижмаря

Молодий і амбітний **Юрій Чижмарь**, призначений головою ТОДА у листопаді 2007 року, начебто склав потрібне враження про себе на початку роботи. Однак вже згодом стало зрозуміло, що в губернатора родом із Закарпаття понад усе переважає бажання володарювати над всім і всіма. Замість того, щоб об'єднати місцевих політиків та управлінців в єдину команду, яка працювала би на благо області, Юрій Васильович зумів не тільки з усіма пересваритися, але й зробити колишні однодумців лютими ворогами.

Чижмарь запам'ятався тернополянам гучним скандалом, пов'язаним із нецільовим використанням коштів, виділених на подолання наслідків паводку. Як результат – тривала і жорстока війна із начальником УМВСУ Віталієм Максимовим та висловлення депутатами обласної ради недовіри губернатору. Уже за рік Юрій Чижмарь знову «засвітився» в іграх розбрату. Ставши у конфронтацію до мера Тернополя Романа Заставного, Юрій Васильович розв'язав в обласному центрі сміттєву кризу, через яку місто тривалий час задихалося у невивезеному смітті. У результаті – ще одне висловлення недовіри депутатами обласної ради та зняття з посади у квітні 2010 року.

Польоти Ярослава Сухого

Те, що після обрання Януковича Президентом України новим очільником Тернопільщини стане яскравий представник Партії регіонів, не сумнівався ніхто. Начебто місцевий (уродженець Гусятинщини) **Ярослав Сухий**, якого 6 квітня 2010 року призначили головою ТОДА, насправді ненавидів край, з яким пов'язані далеко не безтурботні часи його комуністичного минулого. Ярослав Михайлович не приховував, що нове призначення йому не дуже до вподоби. Але щоби показати Президенту хоч якусь видимість роботи на довіреній ділянці роботи, взявся відроджувати тернопільський аеропорт. Декілька показових, хоч і збиткових, польотів до Києва і назад вселили у жителів області надію, що не все так погано, і з Тернополя нарешті полетять літаки у всі кінці світу. Однак купувати дорогі квитки, щоби швидше дістатися до столиці, не поспішали. Відтак уже 16 червня Сухий плюнув і на аеропорт, і на Тернопілля та склав свої повноваження.

Опісля Тернопільщина ще двічі змогла «достойно» оцінити свого колишнього губернатора, який прославився найкоротшим терміном перебування на посаді. Спочатку 16 січня цього року, коли «регіонал» проголосував у ВР за диктаторські закони, а потім - у середині липня, коли Ярослав Сухий тихцем вирішив відвідати батьківське обійстя в селі Оришківці на Гусятинщині. Як розповідають жителі села, пан Сухий дуже "потішив" і "заспокоїв" земляків, розказавши, що восени Путін забере Україну, мовляв, він завжди досягає своєї мети...

Реформи Михайла Цимбалюка

Але нема так зле, щоб не стало на краще. Бо після втечі Сухого на посаду голови облдержадміністрації того ж дня, 16 червня 2010 року, призначили місцевого управлінця – **Михайла Цимбалюка**. Пройшовши чимало свого трудового шляху у Тернополі, де здавна мешкає його сім'я, Михайло Михайлович значно більше відповідав вимогам тернополян. Він не просто швидко знаходив мову із місцевими господарниками – він давно був із ними знайомий та швидко залучив їх до процесів підняття області з колін. Повномасштабна реконструкція Вишнівецького замку, будівництво сучасного готельного комплексу у Зарваниці, добудова сільських шкіл та багато інших проектів – все це Цимбалюку вдалося розгорнути у досить короткий термін. Здавалося, ще ось-ось – і завершиться капітальний ремонт доріг області, відкриється центр штучної нирки у Кременці, з дня на день надійдуть кошти на добудову обласного архіву та бібліотеки... Віра у те, що Тернопільщина нарешті перестане пасти задніх, підсилювалася розумінням того, наскільки важливою у цьому процесі є посада голови облдержадміністрації, якщо її обіймає патріот із досвідом управління.

Однак саме ця бурхлива діяльність Михайла Цимбалюка і підвела тернополян. Зрозумівши, що Михайло Михайлович може значно більше, 21 грудня того ж 2010 року Президент звільнив його із посади і призначив очільником сусідньої Львівщини. Втім, Цимбалюк і там не забував про Тернопілля, відразу заявивши, що пріоритетним завданням для нього є капітальний ремонт дороги Тернопіль-Львів. На жаль, через свій патріотизм Цимбалюк вже невдовзі потрапив у немилість до Януковича. І це завадило йому втілити в життя свій задум, а тому дорога до Львова і досі залишається найгіршою дорогою Західної України.

Занепад Валентина Хоптяна

А Тернопільщина 21 грудня 2010 року отримала уже третього за той рік нового очільника ОДА – **Валентина Хоптяна**. Маючи за плечима доволі вагомий досвід компартійної роботи, Валентин Антонович першим ділом підім'яв під себе обласний осередок Партії регіонів, помноживши на нуль досі нездоланного Ореста Муца. Що цікаво, особливу неприязнь у Хоптяна викликали всі ті, хто смів схвально відгукуватися про попереднього губернатора. Відтак усі проекти, започатковані Михайлом Цимбалюком, були заморожені, а потім і взагалі закриті.

Період правління Валентина Хоптяна запам'ятався жителям області як час занепаду і корупції. Губернатор взагалі не реагував на критику, а його родинні зв'язки з людьми із оточення Януковича давали йому тверду впевненість у власній безкарності і непохитності. Навіть скандальне ДТП у новорічну ніч 2012 року, коли під колесами губернаторського автомобіля загинула одна людина, а ще двоє опинилися у лікарні, не зуміло похитнути позиції Хоптяна. Депутати обласної ради двічі, як і колись Чижмарю, висловлювали недовіру голові ТОДА.

Хтозна, скільки ще би Валентин Хоптян доводив область до зубожіння, якби не Майдан. 2 березня 2014 року головного регіонала області було звільнено з посади губернатора, хоча він сам не з'являвся у своєму кабінеті вже задовго до того.

Застій Олега Сиротюка

У той же час посада очільника Тернопільської ОДА за квотою відходить ВО «Свобода». Її займає діючий народний депутат від цієї політичної сили, тернополянин **Олег Сиротюк**. І хоча «свободівці» уже суттєво втратили у рейтингу довіри жителів області, після одіозного регіонала молодий патріот викликав лише схвалення. Ім'я Сиротюка досі не було пов'язане із жодними скандалами, більше того – його асоціювали з порядністю і навіть покладали на нього надії на краще, як це було із Михайлом Цимбалюком. Однак відсутність досвіду зіграла злий жарт із молодим патріотом. Адже до призначення на посаду губернатора він встиг лише кілька років очолювати громадські організації та два роки попрацювати у Верховній Раді. Відтак його робота на посаді голови ОДА ознаменувалася застоєм і кадровими війнами. 12 листопада Олег Сиротюк подав у відставку разом з усіма «свободівцями», які досі займали керівні посади по Україні.

Тернопільщина знову на порозі змін, які неодмінно прийдуть із призначенням нового очільника області. Але чи буде він таким, яким його хотіли би бачити тернополяни, - мудрим політиком, палким патріотом і компетентним господарником?..

У нього загострене, як лезо бритви, відчуття справедливості, категоричні судження. Він не визнає напівтонів, бо там, де був більше двох місяців, світ ділиться тільки на чорне і біле: поруч бойові побратими, а по той бік – вороги.

Айдарівець з Майдану: життя у двох вимірах

20 лютого вранці тернополянин Олег Томащук захищав барикади столичного Майдану і після, як здавалося, переможного наступу активістів та ганебної втечі беркутівців потрапив під кулі снайперів на Інститутській. На його очах один за одним гинули герої Небесної сотні. Під перехресним вогнем нелюдів Олег з товаришами намагалися відтягувати поранених та вбитих у безпечні місця...

Уже через кілька тижнів після того чорного дня Томащук, детально згадуючи все, що пережив, зізнався: « Спочатку всі були у шоці, але після того, як застрелили хлопців, яких ми виносили, страх кудись зник».

Відтоді кожного разу, перебуваючи у столиці, Олег приходив до дерева, за яким тоді ховався від куль. Зупинявся біля нього і стояв у задумі, згадуючи друзів, яких вже ніколи не побачить, знову і знову, ніби на відеомагнітофоні, «прокручував» у пам'яті події, учасником яких був, і які вже навічно вписані у сучасну українську історію.

Нині він зовсім по-іншому реагує і на постріли та вибухи, і на свист куль та снарядів. Час, проведений на передовій у складі добровольчого батальйону «Айдар», назавжди змінив його уявлення про добро і зло, війну і мир, зрештою, про любов та ненависть. Адже, якщо на Майдані беззбройний Олег власним тілом захищав від гніву активістів 18-річних курсантів внутрішніх військ, то зараз він, кулеметник, опинившись віч-на-віч з підступним ворогом, не має права на довгі роздуми: від бойової вправності залежить не тільки власне, а й життя побратимів.

Та все ж про бої під Щастям, де базується його підрозділ, Олег розповідає не як професійний військовий чи зашкарублий душею «солдат удачі». Його мирна професія будувати, його щирі палкі почуття до 12-річного сина та дружини, які нетерпляче чекають повернення тата і чоловіка з війни, виявилися значно сильнішими навіть за рефлекторну готовність до гідної відсічі агресорам, які щоденно обстрілюють айдарівські блокпости, сіють смерть та руйнацію.

Минулого тижня Олег Томащук з бойовим побратимом ненадовго повернулися на велику Україну - він бігає по владних кабінетах у рідному Тернополі, а колега дістався аж до Києва. Мають одне і те ж завдання: «випросити» у чиновників, волонтерів чи просто у людей доброї волі хоча б одного «бусика».

- Зараз у Щасті ми добираємося на блокпости на допотопній «Ниві» з причіпом. Машина розвалюється прямо на очах і у будь-який час може намертво вклякнути будь-де, ставши зразковою мішенню для терористів та російських окупантів. Ми ж у повній амуніції просто фізично не встигнемо повискакувати з неї. А про хлопців, які, ніби мішки з картоплею, трясуться у причіпі, вже й говорити годі, - ділиться наболілим Томащук.

Скажу відверто, що під час зустрічі з бійцем, мені так і не вдалося спрямувати нашу розмову у більш-менш послідовне русло. Айдарівець виплескував пережите нестримними монологами, ніби боячись надокучити, хотів чимшвидше розповісти про всі свої враження від подій на Сході, які розрізали його життя навпіл – до і після війни. Усвідомлюючи це, я більше мовчав, не перебивав запитаннями, уважно слухав та не стільки на диктофоні, скільки у пам'яті, фіксував цю сумбурну оповідь.

... Після лютневих подій тернополянин так і залишився жити у наметі на Майдані. Таке рішення прийняв після того, як побачив і сам переконався у тому, що революцію робили одні, а за їх спинами до влади перлися зовсім інші.

- Ще постріляних людей не встигли перенести з Інститутської на Майдан, а біля центрального входу до сцени вже вишикувалися якісь депутати у краватках – для інтерв'ю. Хіба це нормально? – не так у когось, як сам у себе не раз запитував він і не знаходив відповіді.

Ще й досі ніхто так і не зумів переконати Олега, що після Революції Гідності в Україні бодай щось кардинально змінилося:

- Узагалі немає такого відчуття. Це, як раніше було, - мали «звізду», потім переробили її - і то вже тризуб. Змінили дислокацію. Зараз такий же цирк...

Та, незважаючи на свій дещо песимістичний прогноз щодо оновлення країни і впевненість у тому, що Майдан ще не виконав свого головного завдання, минулого літа Томащук демонтував свій намет і попросився в «Айдар».

Нині про свій вчинок ні краплі не шкодує, бо знає, що саме на фронті разом з тисячами вояків-добровольців здатний максимально виконати свою непересічну місію.

- Кожна людина може звикнути до будь-чого. Так і ми, потрапивши з вогню Інститутської у полум'я війни, спочатку нервово здригалися чи не від кожного вибуху за кілька кілометрів від наших позицій, а тепер навіть не реагуємо на постійні обстріли та розриви снарядів поруч. Ходимо на завдання, «розмовляючи» тільки очима, розуміємося на мигах, звикли бачити у суцільній темряві, - розповідає воїн.

Говорячи про Щастя, яке чи не кожного дня згадують у звітах РНБО як про одну з найгарячіших точок антитерористичної операції, Олег гірко іронізує, що звідти вже давно щастя втекло, а коли повернеться, - невідомо.

- Ми добре озброєні, маємо що їсти, тепло одягнуті. Сидимо в окопах та бліндажах і терпляче чекаємо наказу, щоб визволяти рідну землю. Натомість, такої команди немає, і цим користуються бойовики, обстрілюючи наші позиції, забираючи життя у наших хлопців, - гірко промовив Олег і зізнався - За тих кілька днів, що я тут, не стало чотирьох моїх товаришів там.

Раптом він знову круто змінює тему розмови і вже тепло згадує про волонтерів, які значно ефективніше, ніж держава, допомагають бійцям боронити Україну. Уже у Тернополі айдарівець навідався на склади для АТО на «Галанті», познайомився з тими, хто без вихідних чи святкових днів тут працює. Щоправда, вважає за необхідне, щоб благодійні пожертви земляків належно контролювалися на всіх етапах - аж до передачі у руки тим, хто їх справді потребує. Адже не секрет, що навіть у такі скрутні для країни часи знаходяться «людиська», які не гребують нічим заради власного збагачення.

Потім ми знову повертаємося до розмови про транспорт для батальйону. Олег Томащук позитивно відреагував на пропозицію через засоби масової інформації звернутися за допомогою до краян і продиктував номери банківських карток.

- Не кожну гривню, а навіть кожну перераховану людьми копійку я не потрачу на власні потреби, а використаю для того, щоб виконати завдання побратимів, - навіщось запевнив він, хоча й без того ніхто й не засумнівався б у цьому.

На Тернопіль аж занадто швидко і раптово опустився осінній вечір. Мій співрозмовник заспішив додому, бо ж там чекали син і дружина, за якими постійно скучає.

- Виявляється, що ми з Олегом – сусіди, обоє мешкаємо на «Канаді». Тож і я разом з ним, - нарешті обізвався до того мовчазний Іван Мандрик, більше відомий як Дід Майдан.

Як з'ясувалося, пан Іван добровільно на правах «уповноваженого» з виконання вимог тернопільського Майдану супроводжував Томащука упродовж всього дня у його пошуках меценатів. Не залишив бійця «без нагляду» і під час нашої зустрічі.

- За такими, як він, - майбутнє України. Ми ж можемо тільки допомагати, а не заважати їм, - «конфіденційно» сказав мені Дід Майдан.

Прощалися ми на Руській. Разом з товаришем Олега ще з часів діяльності у «Тризубі», заледве вдалося впросити гостів сісти у маршрутку, бо пан Іван вперто чекав на тролейбус, щоб не платити за квиток.

- Візьміть за чотирьох, – простяг я водієві десять гривень, проте він озирнувся у салон і мовчки втиснув мені у руку п'ятірку на здачу.

Тим часом одягнений у військову форму Олег привернув до себе увагу пасажирів і під їх схвальні погляди продовжував розповідати нам про те, що найбільші відчайдухи в «Айдарі» - саме тернополяни.

- Це вперше у природі так трапилося, що на Заході зійшло сонце свободи, яке нині освітлює Схід, - по-філософськи зазначив Дід Майдан.

Незчулися, як доїхали до «Обнови». На наше щире побажання «Повертайся живим», Томащук вже з підніжки відповів: «Обов'язково повернуся. Разом з усіма нашими хлопцями».

Як же хочеться, щоб так і сталося. Щоб повернулися живими, з перемогою і якомога швидше.

Олег ГРУШКОВИК.

Усі небайдужі можуть допомогти Олегу Тимощуку виконати завдання його бойових побратимів з «Айдару», перерахувавши кошти на банківські картки:
Ощадбанку - № 26254000001898;
Приватбанку - № 5168 7553 9974 5674 (грн.);
Приватбанку - № 4149 4978 2386 0004 (євро).

Як тепло пахне хліб – любов'ю трударів і радістю земною

У минулу неділю хлібороби відзначали День працівників сільського господарства. Тож щиро вітаю із цим святом колектив фермерського господарства «Вікторія – 92», яке очолює умілий господарник, людина, закохана у рідну землю, - Петро Іванович Пеляк.

До речі, за 22 роки своєї діяльності цьогоріч господарство досягло найвищих показників. З одного гектара зібрали 65,3 центнера пшениці, ярого ячменю – 75, озимого ріпаку – 42, кукурудзи – 135 центнерів!

На газовій сушарці кукурудзу довели до базових кондицій і звезли у склади для подальшої реалізації. У господарстві повністю завершена зяблева глибока оранка під майбутній урожай. Тож до професійного свята хлібороби підійшли гідно. І все це завдяки копіткій роботі працівників господарства Михайла Мельника, Михайла Стасишина, Олега Дядьо, Віталія Кривокульського, Андрія Топоровського, Богдана Козакевича, Миколи Загнійного, Бориса Шарвана, Володимира Таращука, Ярослава Федечка, Івана Полиняка, Михайла Пеляка, Ярослава Лішнянського, Юрія Криницького, Юрія Корчука, Михайла Дмитрука, Петра Пеляка, Ярослава Пеляка... А також умілим управлінським діям керівника Петра Івановича Пеляка, адмінперсоналу, зокрема, Федора Головецького, Олександра Пеляка, Олега Дмитришена, Володимира Штогуна, Олександра Лабівського.

Тож хай Бог і надалі благословить вашу працю, дарує сприятливу погоду, щоб наша українська земля і далі щедро родила, а у вас були повні засіки. Миру і злагоди вашим родинам та подальшого процвітання на благо кожного з нас.

З повагою і вдячністю – Івання ЯРЕМА. с. Плотича Козівського району.

Тернопільщина втратила на Сході ще одного героя

Неоголошена війна на сході України у час так званого перемир'я забрала життя ще одного уродженця області.

Наш земляк 34-річний Сергій Долгіх загинув у зоні АТО. Цей боєць родом із села Зарудця Збаразького району. Він мобілізувався з Києва, де жив із дружиною та донечкою.

Сергій був військовослужбовцем 128 бригади. Під час боїв він отримав травми, несумісні з життям. Загинув від множинних осколочних поранень. Поховають бійця у рідному селі, коли його тіло доправлять додому...

Помер відомий письменник із Тернопільщини Богдан Бастюк

На 65-му році життя помер відомий письменник і поет з Тернопільщини Богдан Бастюк. Його смерть стала втратою для тернополян, рідних, друзів і читачів.

«Бувають новини, що збивають з ніг, від яких терпнуть руки і перехоплює подих. І кричиш у слухавку: «Як Богдан? Чому Богдан? Не може бути, щоб Богдан!». Цієї ночі не стало Богдана Бастюка. Відлетів на лелечім крилі письменник – прозаїк, тонкий лірик, блискучий гуморист, глибокий і щирий у слові, мудрий галичанин, добрий друг, один з монолітних каменів, на якому стояла наша Спілка. Коли вмирає поет – гине частка світу. Відламався край, поменшало нам радості, не стало сміху», – написала на своїй сторінці у Facebook письменниця Леся Романчук.

Богдан Бастюк був головою Тернопільської обласної організації НСПУ. Лауреат премій імені братів Лепких, імені Степана Руданського, імені Уласа Самчука.

Письменник залишив велику творчу спадщину. Він автор збірок поезій «Коріння», «Вдома», «Трава у профіль», «Сто мініатюр», «Цілушка», «Мандрівка порами року», «Словини»; книжок гумору «Дефіцитна кандидатура», «Сільська аеробіка», «На кривому цвяшку», «Сміхомаргіналії»; повістей «Сопигора», «Пасинки Європи», «Війна у війні».

Богдану Бастюку

Дописане останнє слово
І ручка випала з руки...
Сопун-гора ожила знову:
Шепочуть в книзі сторінки
Про вже відплакане минуле,
Вечірню зустріч у млині,
Про те, що все село заснуло,
А тут ще вогник у вікні...
І він ніколи вже не встане,
Бо згасла доленьки свіча...
Із книг душа багатогранна
Прийде щораз до читача.
І збудить усмішку і думку,
Бо слово влучне, наче спис,
В рядочку кожному, як в трунку,
Зібрав письменник-гуморист.
Йому вклонімось. Він відсяяв,
Зоставив книги серед нас.
В них кожним словом душу краяв,
Щоб вогник доброти не згас.

Марія ГУМЕНЮК. м. Тернопіль.

Тернопільський студент колекціонує красу та емоції людей

Володимиру Волянюку цікаві люди – їхні емоції та психологія. Сутність людини, вважає він, можна побачити на чорно-білих світлинах. Тому з допомогою фотоапарата тернополянин ловить чарівні миті життя та розгадує таємниці емоцій. В об'єктив хлопця потрапляють і зовсім незнайомі йому люди, але він уміє побачити, чи є вони щирими насправді.

Володимир навчається у Тернопільському педагогічному університеті, а весь вільний час присвячує своєму захопленню. Він мріяв про власний фотоапарат ще з дитинства, але займатись улюбленою справою почав лише півтора року тому.

– Ще в школі мій вчитель англійської мови завжди із собою носив крутий фотоапарат. Я ще тоді захотів мати саме такий, – згадує він.

Як зізнається Володимир, його першою "робочою машиною" була проста й дешева "мильничка". На кращий фотоапарат не вистачало грошей. Просити необхідну суму в батьків він не хотів, вирішив, що назбирає сам. За літо зібрав потрібну суму й купив омріяну техніку.

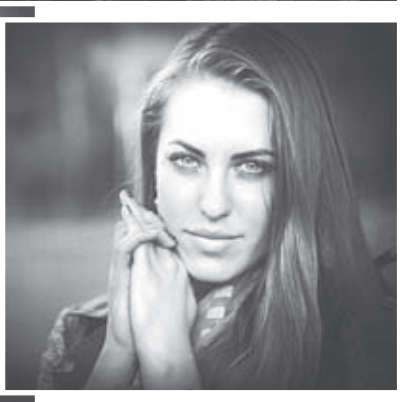

На професійні навчання Володимир не ходив, але велике бажання зробило своє. Він тільки робить перші кроки в світі фотографії, проте друзі і знайомі вже по достоїнству оцінили його майстерність.

Хлопець починав із кольорових фото. Але з часом захопився чорно-білими світлинами, які нікого не залишають байдужими.

– На таких фото краще видно нашу сутність, без зайвих контрастів і "бліків". На чорно-білих світлинах я бачу істину. Бачу людину, не заховану за вуаллю примарних кольорів і масок. Бачу правду, красу, глибину.

У хлопця вже назбиралася ціла колекція чорно-білих світлин. Переважно Володимир займається портретними роботами. Найчастіше у його об'єктив потрапляють випадкові люди, які прогулюються вуличками, або діти на різних концертах чи святах.

Часто вечори хлопця проходять за комп'ютером, під час перегляду фотографій. Світлини, каже він, це своєрідна машина часу, адже вони переносять нас у минуле й допомагають згадати найдрібніші деталі.

– Фото для мене – це мить, яка допомагає згадати щось сумне чи радісне із життя, – каже він.

У колекції Володимира є багато емоцій: радість, сум, захоплення, страх і подив. Проте найбільше його надихають щирі усмішки. Тому найлегше фотографувати дітей, які по-справжньому показують свої почуття, впевнений студент.

На його думку, випадковість – запорука хорошого моменту, зафіксованого на фото. Коли людина переходить кудись, вдивляється, не думає про камеру. Змусити людину відкритись і бути щирою неможливо. Вона сама має захотіти бути відвертою з камерою.

Хлопець каже, що найкраще братися до роботи з натхненням, адже без нього нічого не вдасться. Саму ж фотографію Володимир порівнює з живописом. Аби створити гарне полотно, треба вміти знайти щось особливе у буденному світі. Так само і з фото. Аби зробити вдалі кадри, не потрібно багато теорій і навчань. Головне – відчувати світ і творити від душі.

Катерина ПОЛІВЧАК.

«Ангела миру просимо в Господа»

21 листопада церква вшановує собор архистратига Михаїла – покровителя небесного воїнства та роду людського

«Вірую в єдиного Бога Отця, Вседержителя, Творця неба і землі, і всього видимого і невидимого...» промовляють щодня наші уста. Віруємо і сповідуємо, що Бог наш сотворив світ видимий і невидимий. Світ невидимий – це святі ангели – добрі безплотні духи, які постійно вдосконалюються в служінні й любові Божій, найвірніше виконують волю свого Небесного Творця. Вони віддано служать Йому, як палкі ревнителі слави Його Пресвятого Імені, своєю любов'ю постійно наближаються до слави Божої, в цьому відчувають вони невимовну радість і наповнюють небо і землю славослов'ям Творця. Ангелів є безліч. Вони поділяються на дев'ять чинів небесної ієрархії: серафими херувими, престоли, господства, сили, власті, начала, архангели і ангели.

Як свідчить Святе Письмо, протягом усієї історії спасіння людства святі ангели були полум'яними посередниками між Богом і людьми. У книзі Буття говориться, що після вигнання наших прародителів з раю, Господь поставив на сході саду Едемського херувима охороняти дорогу до дерева життя (Бут.3,24).

Далі бачимо небесних ангелів у вигляді трьох подорожніх, які відвідали праотця Авраама і попередили Його про загибель міст Содоми і Гомори та про народження в Авраама сина Ісаака (Бут.18,2). З полум'я палаючого тернового куща ангел Господній сповістив волю Божу Мойсеєві про його народ (Вих.3,2). Незбагненним стає чудесне явлення пророкові Авакуму, якого ангел Господній умить поставив з їжею у Вавилоні над ровом, де був пророк Даниїл серед голодних левів (Дан.14,33-39), а іншим разом ангел Божий охолодив ніч і визволив від смерті трьох отроків Халдейських: Ананію, Азарію і Мисаїла (Дан.3,49-50), та багато інших явлень ангелів відомо.

Архангел Гавриїл сповіщає священикові Захарії про народження від нього великого Пророка і Предтечі Господнього Івана (Лк.1,11-37), а Преблагословенній Діві Марії благовістить про народження від Неї Христа – Сина Божого. Про його преславне Різдво звістили ангели Божі (Лк.2,9-13). Хто ж, як не ангели, сповістили всьому світові і радість Воскресіння Христа Спасителя, а під час Його вознесіння втішали апостолів, кажучи їм про Його друге пришестя (Діян.1,10-11), а пізніше служили їм при поширенні в світі Христового Євангелія.

З усього ангельського сонму до нас найближчі ангели-хоронителі наші. Такі ангели посилаються в Таїнстві Хрещення кожній людині. Вони супроводжують нас і оберігають на всьому життєвому шляху.

Щоб ангели-хоронителі завжди перебували з нами, Церква щоденно закликає просити у Господа: ангела миру, вірного наставника, охоронця душ і тіл наших. Ангела миру просимо в Господа. Який бо дорогий і необхідний для нас мир душевний, мир небесний! Ми просимо, щоб ангел-хоронитель завжди був з нами в мирі і своїми втішаннями полегшував часом гіркі і тяжкі хвилини нашого життя.

І відомо, що Господь за щирим бажанням миру, за твердим прагненням до нього, дарує ангела, який стверджує в нас мир і добро між нами, в сім'ї й суспільстві. Далі церква навчає нас просити ангела – вірного наставника. Без прихильної допомоги нам важко

буває, а іноді, й неможливо пізнати щось добре або знайти істину. Тому милосердний Господь оточив нас багатьма наставниками: батьки, вихователі, вчителі і пастирі, серед яких і святі ангели.

Батьки й наставники вчать нас у роки дитинства та юності, святі ангели доповнюють й продовжують добрі й корисні настанови в усі дні нашого життя. І, нарешті, ми просимо ангела бути хоронителем душ і тіл наших. Оберігати віруючих людей є ніби головний обов'язок святих ангелів.

Ми і самі в повсякденному житті оберігаймо один одного, а до святих ангелів молімося, благаючи їхньої допомоги. «До вас, заступників і хоронителів життя нашого, припадаючи молимось: подайте молитвами вашими денне перебування богоугодне і неспокусне від злих діянь перейти. Відкрийте слух нам, нехай почуємо і зрозуміємо душекорисні діла і слова Божі, щоб за вашими молитвами, повчаннями і зберіганням та зміцненням досягли ми Царства Небесного...»

о. Богдан ЗІНЧЕНКО,
член Національної спілки журналістів України.

Шукають помічників Святого Миколая

Уже вдесяте в області відбудеться акція «Миколай про тебе не забуде». Цьогоріч на тернополян чекає перший парад помічників Святого Миколая, благодійний ярмарок і концерт.

Долучитися до акції може кожен.

«Найзручніше зареєструватися в Інтернеті, –розповідає координатор акції "Миколай про тебе не забуде" Назар Біляк. – У соцмережах існує група "Миколай про тебе не забуде/ Тернопіль", де є посилання на реєстраційну анкету. Там можна залишити свої персональні дані, а далі вам зателефонують наші координатори. Також можна вибрати, чим ви хотіли б займатися: рознесенням подарунків, пакуванням пряників чи сортуванням речей».

Цьогоріч волонтери формуватимуть пакунки не лише для діток із малозабезпечених сімей, а й для дітей бійців, що нині воюють на Сході, та переселенців, а ще хочуть передати пакунки малечі у звільнені міста.

Організатори дійства закликають тернополян не бути байдужими та долучатися до акції, приносити іграшки, канцтовари, засоби гігієни і благодійні пожертви у храми, де є пункти збору. Цими вихідними відбулося перше пакування пряників та їх продаж у тернопільських храмах. В останній день посту, 27 листопада, усіх небайдужих запрошують на благодійний концерт за участі тернопільських гуртів, зокрема колективу «Тріода», який відбудеться у «Хмільному щасті». З 8 до 12 грудня проходитимуть традиційні майстерні Святого Миколая. Парад помічників святого Миколая вперше відбудеться у Тернополі 14 грудня, а після нього на Театральному майдані стартує благодійний ярмарок.

Юля ТОМЧИШИН.

Молитва до ангела-хранителя

Милий мій Ангеле-хранителю, уклінно дякую тобі за те, що був зі мною дотепер. І прошу тебе надалі бути при мені. Оберігай мене і мою родину від усіляких бід і напастей. Навчи мене гармонії душі і тіла. Будь посередником між мною і Богом. Коли Господь Бог сподобиться покликати мене на суд праведний, поможи прийти достойно і як належить. Амінь.

Радься з Ангелом-хранителем

Частіше згадуй його і радься з ним. Запитуй його, що бентежить тебе. І відповідь прийде обов'язково – у несподіваній думці, в розмові, через незнайому людину, книгу, сон, інше.

Не май одразу по кілька великих бажань. Водночас долають лише одну вершину.

Не метушися. Будь зібраним і завжди пам'ятай, чого хочеш. Тоді навчишся вибирати головне з-поміж дрібного.

Не бійся обставин, надто тих, які від тебе не залежать. Часто ангел-хранитель рятує нас від великого нещастя, залишивши декілька дрібних неприємностей. Для науки і терпіння.

Не йди проти течії. Не витрачай марно сили, коли відчуєш, що все проти тебе. Це не твій час. Краще перечекати. Хто йде проти обставин, робиться рабом їх. А хто скоряється їм, стає їх паном.

Тримай рот на замку. Не похваляйся успіхами. Ніколи і нікому не говори про серйозні плани голосно. Для цього в тебе слухач і порадник - ангел-хранитель.

Не жени коней. Іди по життю розмірено, спокійно. І туди, куди тобі належить прийти, прийдеш вчасно.

Із заповітів 104-річного карпатського мудреця Мирослава ДОЧИНЦЯ.

На Тернопільщині навчали медиків з усієї України

Минулими вихідними лікарі з дев'яти регіонів нашої держави навчались, як рятувати вояків у зоні бойових дій, на базі оздоровчого комплексу ТДМУ «Червона калина».

Близько сімдесяти цивільних медиків провели три дні на військовому полігоні. Вони накладали джгути, ставили крапельниці та робили ін'єкції під звуки вибухів та постріли автоматів.

Спецкурс організували тернопільські активісти організації "Білі берети". Вони самі пройшли НАТівські навчання з тактичної медицини, тож вирішили поділитися з колегами європейським досвідом.

- Цей тест-стрес придуманий для того, аби люди, які пройшли три дні нашого вишколу, застосували на практиці всі свої знання, отримані протягом цих трьох днів, в умовах, наближених до бойових дій,- каже інструктор, голова тернопільського спецзагону «Білі Берети» Андрій Салагорник.

Навчання проводилися за чітко розробленим планом на імітованому полі бою. Кожне практичне заняття інструктори супроводжували аналізом помилок і відпрацюванню практичних навичок до автоматизму.

Лікар та інструктор Юрій Свідерський побував у розташуванні діючої армії Збройних сил України та в добровольчих батальйонах, тому не зі слів знає про ситуацію в зоні проведення АТО і рівень надання медичної допомоги.

– Сьогодні не було так страшно, як це є насправді в реальних умовах, – каже лікар. – Всі були психологічно готові до таких дій. Під час бою багато пилу, часто – нульова видимість. Бойові дії відбуваються у будь-яку пору доби, тому має бути відпрацьована злагодженість бригади. Основна мета тактичної медицини – правильні дії у правильний час.

У вишколі брали участь як чоловіки, так і жінки. Богдана і Леся приїхали з Жидачева, аби навчитися працювати у зоні бойових дій.

- Хочемо в будь-яку хвилину бути готовими стати на захист нашої держави та професійно допомагати нашим хлопцям, – кажуть дівчата. - На Сході ми не були, але маємо за плечима досвід майданівського шпиталю. Під час цих навчань ми багато навчилися і здобули корисні навички роботи в екстремальних умовах.

Вже незабаром частина медиків, які пройшли навчання, вирушать в зону АТО, аби ділитися досвідом з колегами та самими бійцями.

Юля ТОМЧИШИН.

«Мене не хвилює хвороба, я шукаю причину її виникнення»

Мешканець Шумщини винайшов унікальний метод діагностування недуг

Феодосій Ямпольський із села Залісся, що на Шумщині, винайшов унікальний спосіб діагностування чи не всіх хвороб та їх лікування. За півгодини абсолютно нескладної та нешкідливої для людини діагностики він може дізнатися, у якому стані ваш організм та яких недуг слід остерігатися.

– Завдяки «діагностичному центру», який я винайшов і запатентував, можна виявити не лише хвороби, а й збої в організмі, які можуть спровокувати виникнення недуг, – розповідає пан Феодосій. – Мене не хвилює, що кого болить, я шукаю причину виникнення болю. Спочатку визначаю збої в організмі по точках на руках і ногах. Далі усуваю причини захворювання і роблю повторну діагностику.

Феодосій Ямпольський за професією інженер-електронік. Часто у зв'язку з роботою бував у різних медичних закладах. Не раз йому доводилось чути: «Лікарям не було б ціни, якби вони лікували не захворювання, а його причину». Вийшовши на пенсію, чоловік замислився, як удосконалити діагностику і навчитися запобігати людським недугам. Вивчав китайську медицину, японську, в'єтнамську, медицину далеких інків, досвід кращих американських цілителів, будову органів людини, їх роль і взаємодію. Потім зайнявся рефлексотерапією. Згодом усі набуті знання використав для створення власного «діагностичного центру» - приладу, завдяки якому можна виявити загальні захворювання і навіть онконедуги. Це диференційний пристрій збереження інформації при діагностуванні організму людини. Він є своєрідним відзеркаленням людського організму та показує взаємозв'язок між станом хребта та внутрішніх органів. Завдяки рефлексотерапії лікар визначає «слабкі місця» організму та вправляє хребці, які це провокують.

– Першим моїм пацієнтом став двоюрідний брат, у якого був інсульт. Я зміг поставити його на ноги, – розповідає чоловік. – У іншого брата-фронтовика була хвора, аж синя нога. Я зарадив йому завдяки глинолікуванню. Так і почав допомагати людям.

Защемлені нерви, зміщені хребці та вивихи в тазі провокують виникнення різноманітних недуг, запевняє Феодосій Михайлович.

- Буває, приходять люди, яким лікарі діагностують важкі захворювання, кажуть, що жити залишилось 1-2 роки, рекомендують робити операцію, - додає він. - Я виправляю вивих, все стає на свої місця і людина одужує. До речі, інколи невелику припухлість на місці зміщеного хребця люди називають грижею. А я ставлю хребець на місце і все. Якось дорогою на виставку в Київ познайомився з подружжям. Чоловік мучився від болю в хребті. Я дав йому візитку. Кажу: приходь на виставку – допоможу тобі. Поставив йому на місце хребець, а він зауважує: «Я забув вам сказати, що у мене спинна грижа». Піднімаємо сорочку, дивимось, а ніякої грижі немає. Якщо зміщується третій шийний хребець, виникає радикуліт. Це зміщення впливає на кругообіг у ногах, змазку суглобів. Його не вилікуєш таблетками та мазями – потрібно вправити хребець. Дуже часто до мене приїздять пари, у яких немає дітей. Навідуються обоє 2-3 рази, проводимо діагностику, усуваємо причини і в сім'ї з'являється маля.

Також Феодосій Михайлович практикує лікування глиною. Про її чудодійні властивості, каже цілитель, відомо давно. Історики повідомляють, що глину з Шумщини вивозили поляки, після 1939 року – росіяни, а згодом німці – вони мали свої шахти та свердловини в нашому краї. Загарбники, очевидно, дослідили цілющі властивості шумської глини, а от українці досі не користуються нею. Чоловік розповідає, що свого часу дію глини випробував на собі, аби вилікувати пухлину на нозі від сильного удару. Лікарі радили вирізати, а він три дні прикладав до неї глину – і пухлина зникла сама. Відтоді зацікавився цілющими властивостями цього природнього матеріалу. До глинотерапії чоловік підійшов ретельно, адже різні діагнози потребують іншого лікування. Кожен різновид глини – для певної хвороби. Вона має антисептичні властивості, виводить канцерогени. Пан Феодосій розробив цілу систему лікування.

- Спершу знаходимо причину захворювання – зміщення у хребті та спинному відділі й далі, якщо є потреба, лікуємо глиною. Зелена глина для внутрішнього застосування, – розповідає чоловік. - Беремо одну ложку на склянку води і випиваємо за півгодини до їжі. Це виводить з організму радіонукліди. Для зовнішнього застосування використовують світло-блакитну глину – накладають шаром 2-3 сантиметри на дві години. При онкозахворюваннях – на цілу ніч і в деяких випадках додатково застосовуємо сечу, яка проникає через пори і розщеплює хвороботворні речовини, а глина їх поглинає.

Сьогодні у хаті Феодосія Ямпольського вся шафа закладена грамотами, дипломами і кубками. Завдяки національним та міжнародним виставкам, які він щороку відвідує, цілителя із Залісся знають далеко за межами України. Його нагородили десятьма золотими медалями, зокрема медаллю «За працю в ім'я життя», яку дають авторам наукових відкриттів у Санкт-Петербурзі, відзнакою імені Леонардо да Вінчі на міжнародній виставці в Румунії, статуеткою «Ніка».

Феодосій Ямпольський має винаходи не лише у медицині, а й у механіці та вітроенергетиці. Всього у нього дев'ять патентів. Він розробив кілька моделей вітряків, які перетворюють енергію вітру на механічну, а також перетворювач теплової енергії в механічну і навпаки.

На Тернопільщині Феодосій Михайлович не дуже відомий. Його винаходами не цікавиться ні влада, ані медики. Однак за роки своєї діяльності він встиг допомогти багатьом. Каже, особливо себе не рекламує, але люди постійно приїздять до нього, аби врятувати своє здоров'я завдяки природним багатствам та мудрості наших предків.

Юля ТОМЧИШИН.

Живиця

Пшоняна та кукурудзяна каші – ПРОТИ ЗАЙВОЇ ВАГИ

Коли ми готуємо кашу, то більше орієнтуємося на свої смаки, ніж на корисність певного продукту. Дехто взагалі уникає цих страв, полюбляє картоплю, інші «зациклюються» на якійсь одній каші. Щоб урізноманітнити щоденне меню, обов'язково потрібно вживати каші, причому різні, наголошують лікарі-дієтологи, адже кожен злак має свої корисні властивості.

Вівсянка. Містить багато цінного рослинного білка та жиру, фосфору, заліза та магнію. Завдяки останньому мікроелементу її можна назвати засобом для підтримання душевної рівноваги, нормалізації тиску крові та зміцнення кісток. Та найголовніше, вівсяна каша «вимітає» з організму токсини і домішки важких металів. Причому незалежно від того, як була зварена – з маслом, цукром чи без цих додатків. Разом з тим треба знати, що постійне вживання вівсянки знижує гемоглобін крові.

Гречка. Недарма кажуть, що гречана каша сама себе хвалить. Вона поліпшує кровотворення. Містить багато пектину, що сприяє травленню, й лецитину, необхідного печінці та підшлунковій залозі. Хороший засіб для втамування нічного голоду – легко засвоюється, мінімум калорій.

Пшоно. Джерело вітаміну РР, солей магнію та мікроелементів. Пшоняна каша з гарбузом особливо корисна людям з надмірною вагою. Адже пшоно зовсім не перетворюється на жир, навпаки, «зв'язуючи» жирові відкладення, виводить їх з організму. Цю кашу рекомендують гіпертонікам. Але вона важко перетравлюється шлунком з пониженою

кислотністю й може викликати печію. Коли купуєте пшоно, бажано звернути увагу на його колір. Зернята мають бути жовті, а якщо біло-жовті – це означає, що вони старі.

Кукурудзяна каша. Також виводить жирові відкладення з організму. Крім того, постачає йому різні мікроелементи, зокрема кремній, що позитивно впливає на зуби. Ця каша має протиалергічну дію – її рекомендують при всіх алергічних захворюваннях.

Пшениця. Добре очищає кишківник, допомагає при закрепах. Постачає організм енергією. Тарілка цієї каші на сніданок додасть вам сили на весь день. До складу пшениці входять такі важливі мікроелементи, як срібло, цинк, залізо тощо. Найкорисніші, звичайно, паростки пророслої пшениці.

Рис. Містить 8 амінокислот, необхідних нашому організму для росту нових клітин. Також рис – чудове джерело вітамінів групи В: В6, В3 (ніацин), В1 (тіамін), В2 (рибофлавін). Вони зміцнюють нервову систему й необхідні для перетворення на енергію поживних речовин. Тож додаючи у свій раціон рис, ви отримуєте довготривалий приплив бадьорості. Найкраще вживати дикий, коричневий, нешліфований рис. Серед інших вибирайте довгий, середньоазійський. Промивайте його під струменем води доти, поки вода не буде зовсім чистою.

Манка. Вона також має корисні властивості. Містить залізо і калій, що сприяє кровотворенню. У той же час виводить кальцій з організму.

Дієтологи ж рекомендують: корисні каші, зварені з трьох-чотирьох видів круп з додаванням зелені. Такі каші містять багато незамінних амінокислот, вітаміни групи В, F і D, мікроелементи: калій, магній, фтор, марганець тощо. Каші краще їсти вранці, щоб отримати заряд бадьорості на весь день.

Мамина колискова, школа, учителі, дитинство... Те, що найдорожче кожній людині. Радість спілку-вання з друзями-однокласниками, емоції, приємні спогади... І куди б не завела нас доля, ким би не стали у житті, але стежина до рідної школи, як і до батьківської оселі – найлегша та найсвітліша. Бо тут тебе завжди чекають з радістю.

Школа у Дичкові святкує ювілей

14 листопада у мальовничому селі Дичків, що у Тернопільському районі, святкували ювілей школи – 20 років із дня заснування. Учні та вчителі підготували чудову концертну програму. Фотографії на екрані відтворили спогади зі шкільного життя й викликали сльози ностальгії за приємними моментами.

Шкільне життя в Дичкові розпочалося ще в 1948 році. Тоді в селі був лише один клас, та вже після війни тут навчалися більше 130 учнів.

До 1994 року сільська школа розміщувалась у трьох різних будинках. А двадцять років тому вона перемістилася в нову будівлю. З часом у ній облаштували сучасний навчально-виховний комплекс. Сьогодні тут поруч із загальноосвітньою школою 1-2 ступенів діє дошкільний заклад, куди батьки із задоволенням приводять своїх діток.

Ні листопадовий холод, ні дощова погода не змогли стати на перешкоді теплому родинному святу – ювілею школи. Хвилювався господар свята – директор Андрій Романюк, адже гостей було багато. Знову на якусь мить відчули себе школярами колишні випускники. Вчителі та учні як і в житті, так і на сцені були поруч, їх голоси спліталися воєдино, творячи гімн рідної школи, складаючи молитву за неї.

Інна ДАНИЛКІВ.
Більше світлин – у наступних числах "Нашого ДНЯ"

«Холодно? А хлопцям на передовій?»

Тернопільські дівчата у літніх сукнях збирали гроші на теплі бушлати воїнам

Листопад. На вулиці холод і пронизливий вітер. Усі кутаються у шарфи та поспішають додому чи в кафе, аби зігрітись. А в цей же час в іншому куточку країни йдуть запеклі бої і солдати, які захищають нас, мерзнуть в окопах.

Не всі хлопці забезпечені теплим одягом. Щоб «розбудити» людей, які почали звикати до війни і забули, що на Сході ризикують життям наші військові, минулої суботи вулицями Тернополя ходили дівчата в одних лише літніх сукнях та з плакатами з написом: «Холодно? А хлопцям на передовій?!» Таким чином вони не тільки привертали увагу до проблеми нестачі теплого одягу в бійців, а й збирали кошти на закупівлю для них теплих бушлатів.

– Із введенням так званого перемир'я люди почали менше давати коштів на підтримку наших воїнів. Утім, війна на Сході триває, а хлопці постійно просять теплі речі – бушлати, комбінезони, шапки. Не всі навіть мають рукавиці. Українці вже звикли до того, що йде війна, тому ми вирішили таким екстремальним способом нагадати про неї, – розповіла організатор акції, представник штабу самооборони Лілія Мусіхіна.

Волонтерка зауважила, що бушлати, які роздають воякам, дуже низької якості, бо зроблені з синтепону. Він зношується за кілька тижнів. Зараз активісти збирають кошти, щоб пошити бійцям якісні теплі бушлати, які служитимуть довго.

На заклик тернопільської самооборони відгукнулися більше п'ятнадцяти дівчат. Заради солдатів кожна старалась якнайдовше пройти вулицями зі скринькою для пожертв. Аби не нашкодити власному здоров'ю, дівчата заходили до магазинів обігріватися та про запас мали із собою куртку.

– Люди були шоковані й не могли стояти осторонь. Більшість одразу давали кошти на бушлати. Старші жінки і бабусі навіть сварили нас за те, що так ризикуємо здоров'ям. Але саме пенсіонери жертвували багато коштів, – розповіла учасниця акції Марія Насипана.

Повертались у місце збору дівчата змерзлі, проте щасливі: під час акції вдалося зібрати 13,7 тисяч гривень. Цих коштів, кажуть організатори, вистачить на 46 бушлатів, які відправлять хлопцям на передову.

Оля ХОМ'ЯК.

Україна

Пільговиків більше, ніж працездатних

Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк переконаний: чисельність пільговиків в Україні потрібно скорочувати майже на половину. Про це він заявив у програмі «Шустер Live». Яценюк вважає, що за кількістю пільговиків Україна переплюнула навіть Радянський Союз. «Людей, які можуть працювати менше, ніж тих, які отримують пільги, субсидії, дотації. 16 мільйонів людей, які можуть працювати, і 17 мільйонів - пільговики... Знаєте, скільки у нас чорнобильців? Половина країни. А скільки пільгових категорій громадян, які безкоштовно їздять у транспорті, користуються пільгами на житлово-комунальні послуги, при цьому доходи у них є, у тому числі й у конвертах?», - сказав прем'єр.

Аптекам заборонять «космічні» надбавки на ліки

Уряд затвердив зміни до постанови щодо надбавок на ліки - з 1 січня 2015 року вони мають складати від 10 до 25 відсотків. Нині надбавки сягають майже 170 відсотків, повідомляє «Фінанси.ua». Зміни стосуватимуться лише ліків, внесених до переліку основних лікарських засобів і виробів медичного призначення (крім наркотичних, психотропних, прекурсорів, медичних газів) та обов'язкового мінімального асортименту (соціально орієнтованих) лікарських засобів і виробів медпризначення для аптечних закладів. Як зазначили у Мінохорони здоров'я, розмір торгівельно-роздрібних надбавок на вітчизняні ліки, оптово-відпускна ціна яких нижча 12 гривень за упаковку, наразі сягає від 0,3 до 169,5 відсотка.

Пшонка хоче повернути конфісковані картини і яйця Фаберже

Екс-генпрокурор Віктор Пшонка намагається повернути речі, які з його будинку у Гореничах під Києвом потрапили до Національного художнього музею, повідомляє «Слідство.Інфо». Адвокати Пшонки засипали скаргами Мінкультури з такою вимогою. Хочуть повернути, зокрема, ікони, картини, статуетки, яйця Фаберже, монети, книги «Триодь Цветная» (1604 рік), «Евангелие Напрестольное» (1862) та інше. Утім, як розповіли у міністерстві, коли справа дійшла до розгляду скарг, адвокати Пшонки не з'явилися й не надали жодних доказів, що згадані речі належать саме екс-генпрокурору. До слова, інтереси Пшонки представляє у тому числі й адвокат Олексій Калінніков з Єнакієвого - відомий тим, що представляв інтереси друкарні «Новий світ», яка у 2011 році за 16,4 мільйона гривень купила права на видання творів екс-президента Януковича.

Щасливі судді: їм дістаються казкові подарунки

П'ять суддів Вищого господарського суду виявилися офіційними мільйонерами. Судді Світлана Бакуліна, Алла Демидова, Інна Алєєва, Геннадій Кравчук й Іван Волік задекларували більше мільйона гривень доходів за 2013 рік. Зокрема, заступник голови суду Геннадій Кравчук торік заробив 1,8 мільйона гривень. Як вказано у його майновій декларації, більша частина прибутку - подарунки і призи (1,2 мільйона). Документи розміщено на сайті Вищого госпсуду. Хоча сам Геннадій Кравчук у коментарі намагався все заперечити: «Немає у мене призів і подарунків». Його колега Світлана Бакуліна задекларувала понад три мільйони гривень. Згідно із декларацією, майже усі кошти - спадщина. Ще 200 тисяч - дивіденди. Але без деталей, звідки саме. Іван Волік і Алла Демидова також, згідно з деклараціями, отримали гроші у спадок.

Терористи влаштовують жителям Донбасу голодомор

На Донбасі діти і старі люди гинуть від голоду. В одному лише Червонопартизанську, який знаходиться під контролем бойовиків, померли від виснаження 65 пенсіонерів та лежачих інвалідів, повідомляє «Еспресо.TV». Минулої неділі населення Червонопартизанська, незадоволене діями терористів, вийшло на вулиці: люди обурені відсутністю грошового забезпечення і продуктів. Голодні бунти прокотилися і в інших підконтрольних бойовикам населених пунктах. І ще цікавий факт. Пенсіонерам Донецька обіцяють, що виплати їм вручатиме мало не сам президент РФ Путін. Про це пише журналіст Ігор Мягченков на своїй сторінці у «Фейсбуці». «Пенсіонерам Донецька розповідають, що пенсію вони отримували з Москви, ледь не від самого товариша Путіна. Але злий «шоколадник» Порошенко заборонив Путіну платити з Москви пенсію пенсіонерам із Донбасу. До речі, гривнями», - пише Мягченков.

Медики знову стануть військовозобов'язаними

Медперсонал візьмуть на військовий облік за профілем підготовки та включать до мобілізаційного резерву. Відповідні зміни МОЗ спільно із Міноборони пропонують внести у чинне законодавство, заявив в.о міністра охорони здоров'я Василь Лазоришинець, повідомляє пресслужба Кабміну. «До сьогодні залишається неврегульованим питання участі цивільних лікарів у наданні допомоги військовим пораненим у зоні АТО. Ми зіткнулися з проблемою, коли хірурга вищої категорії документально оформляють як фельдшера. Ситуацію виправимо найближчим часом», - зазначив Лазоришинець. За його словами, останні шість років у більшості медвузів не було військових кафедр і на сьогодні є прогалини з відповідними знаннями серед цивільних лікарів.

Якщо не використати шанс на очищення - народ сам проведе люстрацію

Міністр юстиції Павло Петренко прокоментував звернення Верховного суду до Конституційного суду щодо нібито неконституційності закону «Про очищення влади». Він назвав такий вчинок суддів прикрим кроком, передає «Еспресо.TV». «Закон «Про очищення влади», який повинен виконуватися у тому числі й судовою системою, - це реальний шанс провести очищення всіх гілок влади, зокрема, й третьої. Натомість, подібні дії Верховного суду, на жаль, можуть призвести до втрати судовою гілкою влади другого шансу на очищення. Першим шансом був закон «Про відновлення довіри до судової системи». Мені дуже прикро, що коли виконавча гілка влади і уряд реальними діями проводять люстрацію, а судова система всіляко опирається цьому. Хочу наголосити, якщо не використати цей шанс на очищення, то вже незабаром може виникнути ситуація, коли народ власноруч проведе люстрацію судової системи. Ми не маємо права цього допустити», - зазначив Петренко.

Світ

Маккейн: історія судитиме Обаму

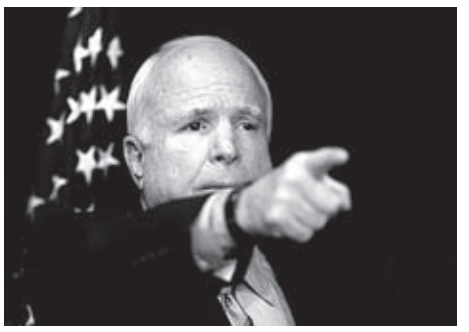

Як заявив американський сенатор Джон Маккейн, історія судитиме президента США Барака Обаму за загибель мирних українців, повідомляє телеканал новин «24». Сенатор-республіканець запевнив, прості американці не розуміють, чому США досі не дали Україні зброю. Відповідальним за це Маккейн вважає Барака Обаму.

Солдатів у РФ називають «брудом під ногами»

Російських солдатів в армії катують, змушують працювати як рабів, а полковники порівнюють їх із «брудом під ногами». Про це розповіла відповідальний секретар «Союзу солдатських матерів Росії» Валентина Мельникова, повідомляє «Нова газета». Правозахисниця поділилася з російськими журналістами моторошною інформацією про реалії буття солдатів РФ. Хлопців б'ють до півсмерті, гвалтують і силою змушують працювати. Мельникова навела приклад рядового Андрія Сичова, якого у новорічну ніч катував сержант. Після знущань хлопцеві ампутували ноги і статеві органи, а його близьким пропонували $100 тисяч за мовчання. Зараз насильство в російській армії активізувалося. Замучених і закатованих хлопців відправляють у психлікарні. Розповіла Мельникова і про знущання над солдатами у російському МНС. Там один із офіцерів змушував хлопця працювати на нього, а потім облив сірчаною кислотою й залишив помирати.

Замість «зеленого чоловічка» - «зелена жіночка»

У Німеччині дортмундські соціал-демократи та «зелені» виступили з ініціативою замінити зображення «зеленого чоловічка» на частині світлофорів на «зелену жіночку» - з метою дотримання гендерної рівності. Про це повідомляє видання «Die Welt». «З огляду на рівність жінок і чоловіків введення зображення жінки на світлофорі було б логічним», - ідеться у тексті пропозиції. Така ідея викликала бурхливу дискусію у соцмережах, зокрема, надійшла зустрічна пропозиція - помістити на світлофорах зображення пари людей.

У Росії кажуть, що не віддадуть Києву Януковича

Екс-президент Віктор Янукович і члени його родини, оголошені у розшук в Україні, не будуть видані для кримінального переслідування, повідомляє російський «Інтерфакс» із посиланням на джерело у правоохоронних органах. «Шанси на те, що батько і син Януковичі, а також колишні високопоставлені чиновники України опиняться у розпорядженні нової української влади дорівнюють практично нулю. Жодних легальних передумов для їх видачі немає», - заявило джерело. За його словами, суттєвим аргументом у цьому питанні є начебто відмова Інтерполу внести згаданих осіб у список розшукуваних злочинців. «Тільки ордер Інтерполу є законною підставою для затримання людини, оголошеної у розшук у себе на батьківщині. А такого на сьогодні не існує в природі», - підкреслило джерело.

На Землі - 36 мільйонів рабів

Близько 36 мільйонів людей у світі живуть як раби, йдеться у дослідженні групи «Walk Free». Найбільше рабів у Індії, а найвищий відсоток - у Мавританії, повідомляє BBC. Загальне число рабів у світі зросло на 20 відсотків, порівняно з минулим роком, але причиною цього є краща методологія підрахунку та доступ до даних. Доповідь визначає рабів як людей, котрі є жертвами примусової праці, боргової кабали, торгівлі людьми, сексуальної експлуатації, а також примусового шлюбу. Тобто, група тлумачить рабство у сучасному розумінні цього слова, а не в традиційному - люди - як чужа власність. Фахівці зазначають, що знайшли приклади рабства у всіх 167 країнах, які досліджували. Найбільші проблеми в Африці й Азії, натомість у Європі явище менш поширене. В Індії живуть як раби понад 14 мільйонів людей. На другому місці - Китай - більш, ніж три мільйони осіб. Далі розташувалися Пакистан і Узбекистан. Росія - п'ята. Україна - на 40 місці за кількістю рабів: за даними організації, їх у країні близько 112600. Найкраще борються з рабством Нідерланди.

Шоколад стане дорожчим за ікру

Швейцарська корпорація «Barry Callebaut Group», лідер у сфері виробництва шоколаду, попередила: через шість років споживачі відчують дефіцит цього продукту, повідомляє британська газета «The Independent». Компанія пояснює це зростанням попиту на шоколад з боку азійських країн і скороченням плантацій какао. На думку редактора журналу «Kennedy's Confection» Ангуса Кеннеді, «у майбутньому в шоколадній плитці буде міститися настільки мало какао, що вона жодним чином не нагадуватиме нам шоколад сьогоднішній, який ми знаємо і любимо». А Джон Мейсон із Ради зі збереження природи в Гані прогнозує: «Шоколад через двадцять років буде коштувати, як ікра. Він стане таким рідкісним і дорогим, що проста людина не зможе його собі дозволити». Виробники солодкого продукту зазначають: зараз попит на шоколад в Азії усемеро вищий, ніж на європейських ринках, і насилу можуть упоратись із такими апетитами.

Британія попередила про загрозу нової світової фінансової кризи

Прем'єр-міністр Великобританії Девід Кемерон попередив про загрозу нової світової фінансової кризи. Такий прогноз глава уряду зробив у своїй статті, розміщеній на сайті газети «The Guardian», за підсумками саміту G20 в австралійському Брісбені. «Єврозона балансує на грані третьої хвилі економічного спаду, яка спричинить високий рівень безробіття, зменшення темпів росту і реальний ризик зниження цін. Ринки, що розвиваються, які раніше виступали локомотивами світового зростання на перших етапах виходу з попередньої кризи, зараз уповільнюють динаміку», - заявив Кемерон. При цьому він зазначив, що економіка Британії демонструє найбільші темпи зростання серед країн «сімки». І підкреслив, що необхідно «переконати якнайбільше країн у тому, що вільна торгівля й відкриті ринки для всіх принесуть прибуток».

Підготувала Ольга ЧОРНА.

Сімейне гніздечко

З Днем народження

...Коли з бандури
злється пісня,
То в небі сонце ясне в'ється,
В душі струна свободи вічна
І грає, плаче, і сміється...

В осінній листопаді зустрічає свій день народження викладач Тернопільської школи мистецтв Юлія Володимирівна Хаварівська. Вітаємо щиро зі святом! Нехай тепле сонечко зігріває навіть у холодні дні! На душі буде тепло і радісно – від гарних слів, ліричних мелодій, від того, що даруєте частинку свого серця іншим. Щастя Вам, світлої щедрої долі, творчих успіхів, добра!

З любов'ю і повагою – ваші вихованці: Таня Нікіфорова, Рома Ростецький, Яна Чайка, Наталя Скідан, Діма Пилипчак, Катя Савченко.

Невигадана історія

Тітка Анеля кликала на допомогу. Її голос то раптово обривався і його швидко поглинали дністрові хвилі, то знову виривався з грудей. Довкіл нікого – навіть старезні верби над рікою, віття яких виколисував вітер, не могли допомогти цій знесиленій жінці. Зібравши останні сили, їй вдалося виповзти на поріг хати. На секунди втрачала пам'ять, а, отямившись, хрестилась і молилася, чекаючи на чийсь порятунок.

Доброта, серцем продиктована

Обірвані слова і благання жінки таки почула сусідка. Славка бігла чимдуж, не відчуваючи землі під ногами. Серце жінки відчувало особливу тривогу. І недарма. Обтираючи спітніле обличчя тітки Анелі, Славка зрозуміла, що цього разу без медичної допомоги не обійтися. На щастя нагодився й дядько Іван, який своїм стареньким «Москвичем» доправив тітку Анелю у райцентр до лікарні. А там уже медики боролися за її життя...

Старенька розплющила очі, коли сонце уже засилало своє тепло крізь вікно у палату. Славка, яка весь цей час не відходила від її ліжка, полегшено зітхнула. Слабим притишеним голосом тітка Анеля запитала: «Де це я, що зі мною трапилося? Це ж не моя хата. Пам'ятаю, як серце вривалося з грудей, я молилася і просила Всевишнього, щоб мої муки вже завершилися. А, це ти, Славцю? Я ж тобі таких клопотів завдала... Хто ж про твоїх діток потурбувався, чим віддячу тобі?»

Тітка Анеля була однією дитиною у батьків. Доля не обминула її – із судженим Матвієм прожили у любові і злагоді 45 років. Добротну хату побудували, усього надбали, бо працьовитими були з юних літ. Жили заможно, в достатку, а за домашніми клопотами спливали літа. Лише одне непокоїло: кому ж залишать у спадок свої маєтки, хто доглядатиме їх у старості, адже Бог обділив діточками. Сільські лепетухи не раз підкидали хмизу у вогонь, мовляв, Матвій – вродливий, привабливий чоловік, може піти до іншої. Але він навіть у думках не зраджував своєї обраниці. Так і звікували удвох.

Коли ж відійшов у вічність Матвій, Анеля залишилася одна, як палець. До самотності додалися ще й хвороби, біль і смуток. Найчастіше від усіх сусідів навідувалася до тітки Анелі Славка – город навесні впорає, восени до комори все знесе. Поралась, начебто біля своєї хати.

Дні у лікарні здавалися тітці Анелі надто довгими, проте на її обличчі уже з'являлась посмішка, а в очах – яскравість. Уже смакувала й різними домашніми стравами, що їх приносила Славка. У селі ж подейкували, що старенькій потрібен опікун, хто доглянув би її до смерті. Вона й сама задумувалася, як складеться її доля вдома.

Та котрогось дня у двері палати постукали непрохані гості. І яким же було здивування тітоньки – до неї завітали сільський голова і далека родичка. «Оце я приїхала до вас, довідавшись, що ви занедужали. Я згідна опікуватися вами, лише для цього потрібна і ваша згода та підпис у документі, - випалила на одному подиху Марія. – У вас же, крім мене, нікого рідніших немає».

У палаті на якусь мить запанувала розгублена тиша. Розмову продовжила тітка Анеля: «Я завжди думала про тебе, Маріє. Та чомусь надто довгою була твоя дорога до мене, знаючи, що я одинока, та й хвороби мене мучать. Ніколи не поцікавилася ти мною. Та й, врешті, у тебе свої турботи, сім'я, не зможеш ти бути зі мною повсякчас. А я у вашій хаті теж, мабуть, буду зайва. Тож запізнилася ти, доню, зі своїми намірами...»

Цими словами тітка Ангеліна наче вихлюпнула все, що затаїлося десь глибоко у її душі. Обличчя усіх зніяковіли. Не розгубилася, здається, тільки Анеля. «А ви, пане голово, зробіть заповіт на мою хату і все майно ось цій молодиці, - повернулася у бік Славки. – Марія живе у статках, заможно, а от Слава сама виховує трьох синів. Чоловік у неї непутящий був, як подався на заробітки, так і слід захолов. Слава не бідує, але й не розкошує, зате роботяща. Прихильна вона до мене, добра, ніколи не залишає у біді. І ніколи й словом не натякала про якусь винагороду. Тож мені байдуже, що скажуть люди, я роблю вибір за велінням серця».

Це рішення згорьованої хворобами та самотністю старенької жінки було для всіх несподіваним. Та на столі лікарняної палати поруч з чорнобривцями і жоржинами, що їх принесла Славка тітці Анелі, лежав документ, скріплений підписами і печаткою сільради.

Тендітною спрацьованою рукою Славка пригорнула посивілу ластівку до свого серця. Очі жінок випромінювали світло, надію і любов.

Лілія МОНИЧ. м. Заліщики.

Струни серця

Молилася матір...

Молилася матір за сина,
за дочку.
Ночами йому вишивала сорочку,
Їй вишивала узором кофтину
Молилася матір за доньку,
за сина.

Просила у Бога здоров'я і долі,
І сонця на небі, і жита у полі,
І світлої днини, і щастя, і сили ...
Молилася матір за доньку,
за сина .

Просила, аби не ступились
з дороги,
Щоб жили по правді,
щоб жили у згоді,
Щоби пам'ятали
про едність, родину,
Молилася матір
та кожної днини.

А діти - з маленьких вмить
стали дорослі,
А в матері - ниточки срібні
в волоссі,
А в матері - зморшки уже
на обличчі.
Усе це тривоги за рідних,
за близьких.

І де б не були її діти далеко -
Усе відчуває матусине серце.
Від горя і болю, від смутку
і злості
Вона захищає дітей своїх досі!

Роки пролітають,
проходять століття,
А Матері образ завжди
є незмінним.
Вона захищає людей
в світі цьому,
І молиться Богу,
і просить у нього:

Для Всесвіту - миру,
для людства – спасіння,
Усім дітям - ласки ,
добра і терпіння.
Батькам - щоби завжди
гордились за діток,
Щоб наша планета
мільйони літ квітла!

Ще молиться Матір
та Богу щоднини
За рідних, за близьких
і за Батьківщину,
За те, щоби люди
не були рабами,
За честь і за славу
своєї держави.

За кожен шматочок
блакитного неба,
За ліс і за річку,
за все що нам треба.
За зламані душі, обпалені долі,
За щастя без болю,
за нас із тобою!

Раїса ЦІСЕЛЬСЬКА.
с. Кривчики Збаразького району.

Сокровенне

Зустріч посеред осені

Світ мав запах літа, що минуло, осіннього дощу, який стукав у вікна, немов подорожній, котрий заблукав поміж землею та Всесвітом, і сонних хризантем, заколисаних негодою. Молоде вино було з присмаком ностальгії. Кава - з перегірклим ароматом зрадливого поцілунку...

Вони знову зустрілися посеред осені.

- Привіт! - першою мовила вона.

Він розгубився.

- Як сім'я? Робота? - запитала.

Він шукав у гарній, вишуканій молодій жінці дівчисько, яке колись утекло з-під вінця. Вона шукала у «поношеному» чоловікові хлопчиська, який її кохав і змусив страждати...

- Живу, як усі, - невпевнено відповів Денис. - Роботу змінив, бо фірма розпалася. А сім'я... Світлано, все, що колись сказала Ліда - неправда, вигадка...

- Я знаю. Але це вже у минулому...

...Тоді Денис вдруге помилився телефоном.

- Перепрошую. Здається, я набираю правильний номер.

Світлана пожартувала:

- Третя спроба буде успішна.

- Буда ласка, не кладіть слухавку. У вас такий гарний голос...

Денис почав телефонувати щодня. Світлану інтригувало спілкування з незнайомим хлопцем. Урешті він запитав:

- Чи можу я вам призначити побачення?

- Можете.

- Де вам було б зручно зустрітися?

- Посеред осені.

Незнайомець збентежився. Світлана розсміялася:

- Завтра, за календарем, середина осені.

Денис зі Світланою почали зустрічатися. Дівчина познайомила його зі своєю кращою подругою Лідою. Ліда подумки порівняла Дениса з Вадимом, який був закоханий у неї зі школи. Денис видався симпатичнішим і цікавішим. Крім того, у нього вища освіта й непогана, як для економіста-початківця, робота. У Вадима ж - спеціальність будівельника. Навчання у вузі відклав на пізніше: допомагав батькам ставити на ноги трьох молодших сестер.

Між Лідою і Вадимом почастішали скандали. Ліда дорікала, що хлопець приділяє їй мало уваги. Завжди поспішає. Працює у суботи. Врешті дівчина назавжди поставила крапку в їхніх стосунках.

Ліда скаржилася Світлані на депресію і невезучість. Світлана, аби розрадити подругу, запрошувала її у невеличкі подорожі, які любив влаштовувати у вихідні Денис. На каву. Або просто на прогулянки. Матір застерігала Світлану, аби у цьому трикутнику вона не стала зайвою.

- Ми з Лідою дружимо сто років! До речі, Денис обіцяв познайомити її зі своїм колишнім одногрупником. Сподіваюся, він Ліді сподобається.

Максим видався Ліді нудним. Говорив про роботу, про бажання зробити кар'єру. Про гру на саксофоні - улюбленому з дитинства інструменті. І що дівчині своєї мрії обов'язково освідчиться мелодією, яку придумає сам.

...Денис освідчився Світлані навесні. Весілля ж вирішили справити восени. Дівчина вірила: це її щаслива пора року.

За місяць до забави Ліда відмовилася бути старшою дружкою. Мовляв, є причина. Розповість пізніше.

...Світлані вдалося поїхати за контрактом на роботу закордон. Вона працювала, мов несамовита, аби контракт продовжили ще. Повертатися до рідного міста було важко. Сумувала лише за батьками, а вони - за нею.

Приїхала додому через кілька років. Упевнена, ділова, Світлана зовсім не скидалася на дівчисько, яке втекло з власного весілля.

- Максим не раз розпитував про тебе, - сказала матір. - Ось і недавно його бачила.

- Як він? Одружився?

- Каже, бажання одружуватися пропало після твоєї невдалої забави.

...Раптовий дощ змусив Світлану забігти до найближчої кав'ярні.

- Чаю, будь ласка. Трав'яного, - звернулася до молоденького офіціанта.

- Пригадую, цій дівчині смакувало латте, - почула із-за сусіднього столика.

- Максим!?

- То вам чай, чи латте? - перепитав трохи збентежений офіціант.

- Латте! - сказали в унісон Світлана з Максимом.

Вони розповідали один одному про свої справи. Говорили про погоду і політику. Але оминали спогади про колишніх друзів.

Максим телефонував Світлані. Запрошував на каву, на прем'єру до театру. Інколи просто гуляли у парку. А потім задощило. Непогідно стало і в Світлани на душі. Мабуть, через зустріч із Денисом. Відмовилася піти з Максимом на концерт столичної знаменитості. Смакувала наодинці з собою кавою, білим молодим вином, яке привіз батько з півдня і, ледь прочинивши вікно, вдихала аромат осені.

У надвечір'я за вікном зазвучала музика. Молодий респектабельний чоловік, у крават, в костюмі стояв серед зарошеної трави і грав на саксофоні. Визирали сусіди. Гадали, для кого грає цей слічний пан? А Світлана пригадала Максимові слова: дівчині своєї мрії я освідчуся мелодією, яку придумаю сам.

Усміхнулася. Відкрила вікно. Помахала рукою. Саксофон зазвучав з особливою ніжністю. Дощ підігравав дивному музикантові на клавішах опалого жовтого листя...

...Світлана хвилювалася. Усе падало з рук. Матір заспокоювала доньку: в усіх наречених у день весілля серце вистрибує.

- Мамо, Ліда не телефонувала? Обіцяла вранці прийти.

Світлана набрала номер телефону подруги. Слухавку ніхто не взяв.

Ліда з'явилася за півгодини до урочистої церемонії. Ні з ким не привітавшись, витягнула з сумочки якогось папірця. Підійшла до Дениса:

- Поки станеш законним чоловіком, хочу повідомити, що ти вже став законним батьком. Це - довідка про мою вагітність.

- Що? - прошепотіла Світлана. - Яка вагітність? Коли?

- Тепер ти, подруго, розумієш, чому я не могла бути старшою дружкою? А щодо коли... Пригадуєш, Денис відвозив мене на таксі з дачі - я тоді чимось отруїлася. Що він тобі сказав? Збігав до аптеки і пішов додому? Ні, він ночував у мене. І якось так вийшло... Може, це вино подіяло.

- Це не правда, Світлано, - виправдовувався Денис. - Я справді тоді ночував у Ліди. Але між нами нічого не було. Я заснув, як убитий.

- А це що по-твоєму? - потрапала папірцем Ліда.

Світлана зірвала з голови фату. Кинула на асфальт. Бігла вулицею. Люди дивилася на заплакану наречену. Світлану наздогнав Максим. Зупинив таксі. Відвіз додому. Невдовзі приїхали батьки. Весілля не було...

...Ліда одружила на собі Дениса. Але дитини так і не народила. Та й вагітною не була. Довідка виявилася фікцією. Молода жінка бігає до лікарів. А ті не можуть зрозуміти причини її безпліддя.

Денис у своєї тридцять з хвостиком виглядає на всі сорок. Він не раз залишав Ліду. І повертався знову. Пліткують: чоловікові пороблено.

Ольга ЧОРНА.

Болючі рядки

Не сели в душі зневагу

Я прожила уже немало років,
Знаю багато, але не усе,
Зробила чимало різних кроків.
Та мова зараз піде не про це.
Життя наше часом,
як мильна булька,
Ніхто не знає, що буде за мить,
І раптом вчинок,
наче вистріл з катапульти,
Тільки не ввись летить, а вниз.
Я всього бачила доволі,
Багато що пережила,
Кажу спасибі своїй долі
За те - із ким мене звела.
Людей я завжди поважаю,
Добротою ділюся на цій землі.
Та вам скажу, бо твердо знаю:
Життя хороше, а люди злі.
Ніхто повік не стане Богом,
Чи навіть ангелом на годину,
Та може трапитись,
що ти - ніхто вже за порогом,
Тому повік не зневажай людину.
Бо лиш тоді чогось ти вартий,
Коли зумів комусь допомогти,
А вчинки, що прийшли з амбіцій,
Ще до добра не довели.
Є людські правила поваги,
Що стоять вище за усе.
Якщо ж за принцип взяв зневагу
То що тобі це принесе?
І якщо людина ти хороша,
І не заслужила слова «хам»,
Повір: одним лиш вчинком
неповаги,
Що було доброго -
ти перетвориш в хлам.
Чогось болить душа моя і серце,
За чийсь необдуманий крок –
Неначе вранці сіль із перцем –
Такий болючий той життя урок.
Усе пройде, забудеться,
минеться...
Не в моїх силах тримати
в душі зло,
Хай біль зневаги серця
не торкнеться,
Лишайтеся людьми - щоб не було...

Надія Хомяк,
медсестричка другої Тернопільської міської лікарні.

Етюд про кохання

Я хочу бути для тебе...

Я хочу бути для тебе книгою – захоплюючою і цікавою, але не прочитаною до кінця.

Я хочу бути для тебе мелодією – чарівною і такою знайомою, але назву якої тобі ніколи не згадати.

Я хочу бути для тебе танцем – пристрасним і ритмічним, і в той же час проникливим і ніжним.

Я хочу бути для тебе вином – міцним і п'янким, після якого ніколи не болить голова.

Я хочу бути для тебе казкою – доброю і з хорошим кінцем, яку тобі не встигли розповісти в дитинстві.

Я хочу бути для тебе вітром – то північним, то південним, але завжди довгоочікуваним і свіжим.

Я хочу бути для тебе світлом – теплим і яскравим, але щоб він ніколи не засліплював шлях до твоєї мети.

Я хочу бути для тебе вогнем – полум'яним і зігріваючим, але щоб він ніколи не обпік навіть кінчиків твоїх пальців.

Я хочу бути для тебе зіркою – далекою і блискучою, щоб освітлювати шлях, коли навколо темрява й нема у що вірити.

Я хочу бути для тебе океаном – величезним, бурхливим і безкрайнім, у якому ти ніколи не потонеш.

Я хочу бути для тебе пристрастю – палкою та пекучою, але не згубною.

Я хочу бути для Тебе життям – неповторним, божевільним, щасливим, хоч і не вічним.

Я хочу бути... для тебе.

Оля Н.,
м. Тернопіль.

Пам'ять

Залишився тільки спомин

19 листопада минає 9 днів, як відійшла у вічність дорога мама, добра бабуся, прабабуся Іванна Василівна Дембіцька.

Сльотиться осінь за вікном
І плаче небо сріблими дощами.
Вже 9 днів Тебе немає з нами,
Вже 9 днів, як обірвалося
життя...
Так несподівано і так нежданно
Завершилась дорога земна...
За тобою так сумують сини –
Вже з далеких доріг
не повернешся
Ти до рідні
І не станеш на хатній поріг.
Вічна пам'ять Тобі і земля
буде пухом...
Квіти і щиру молитву
ми складаємо
Тобі - із слізьми у журбі...
Ти завжди з нами, рідна...

Усі, хто знав маму Івану – рідні, знайомі, друзі – пом'яніть її доброю, щирою молитвою.

Завжди сумуючі – сини Володимир, Василь, Михайло із сім'ями.

Володимир Кличко нокаутував болгарина, а захвилювались росіяни

У німецькому Гамбурзі вже у першому раунді українець добряче спробував на міць потенціал Курбата Пулєва –рефері бою двічі довелося відраховувати болгарину нокдаун.

Наступного разу поближче познайомитись із покриттям рингу Володимир Кличко запропонував супернику вже у третьому раунді – Кубрат підвівся і навіть спробував агресивно відповісти. П'ятий раунд розпочався із пропущеного Кличком прямого удару від болгарина. Та вже за мить Пулєв отримав нищівну відповідь – болгарин востаннє у цьому двобої зайняв горизонтальне положення.

«Смачний» хук зліва від Кличка відправив справді достойного претендента на пояс за версією IBF у глибокий нокаут. Для Володимира Кличка ця перемога стала вже 63 на професійному рингу.

Після поєдинку Пулєв був змушений звернутися за допомогою до лікарів. Його доправили до лікарні в Гамбурзі, де й пройшов медичне обстеження. Воно показало, що у Пулєва підозра на перелом носа, його також перевірять на предмет можливого пошкодження головного мозку.

Тим часом у Росії запідозрили, що екіпіровка, в якій проводить свої бої чемпіон світу з боксу Володимир Кличко, може завдати серйозної шкоди здоров'ю його суперників. Про це заявив російський промоутер Владімір Хрюнов.

«Тема, яку вже давно обговорюють, - це рукавички Кличка. Після будь-якого удару Володимира Пулєв розвалювався і падав як помідор. Я думаю, це факт, який повинна вивчати, можливо, навіть вже поліція Гамбурга. Тому що це реальна ситуація: Пулєв отримав шкоду своєму здоров'ю", - заявив Хрюнов.

А ось за словами Віталія Кличка справа не у рукавичках, а в тому, що зараз немає жодного боксера у дивізіоні, який може перемогти його брата.

Сам же Володимир планує повернутися на ринг вже наступної весни.

Найближчі плани свого підопічного окреслив менеджер українця Бернд Бенте. За словами функціонера, Володимир планує повернутись в ринг в березні-квітні наступного року.

У пріоритеті – організація бою за звання абсолютного чемпіона світу, мова про дуель із переможцем пари Вайлдер - Стіверн. За пояс WBC американець із канадійцем посперечаються 17 січня. На олівці у Кличка також непереможні Браянт Дженінгс і Тайсон Фьюрі.

Не забувають в таборі українця і про настирливого Шенона Брігса. Володимиру, щоправда, зараз не до думок про роботу. Українець відправився до Сполучених Штатів, де незабаром народжуватиме його кохана Хейден Панетьєрі.

Чемпіонат Європи-2016. Відбірний турнір. Група С

Збірна Люксембургу повернула українців з небес на грішну землю

Національна збірна Люксембургу – національна збірна України – 0:3

Голи: Ярмоленко, 33, 53, 55.

Збірна України з футболу у відмінному настрої завершила офіційні виступи у нинішньому році. У рамках відбору на Євро-2016 підопічні Михайла Фоменка здійснили вдале турне до Люксембургу.

Попри вражаючий підсумковий рахунок, на початку матчу українським вболівальникам було чого нервувати. Господарі поля мали дві нагоди забити, однак безмежна самовіддача синьо-жовтих зупиняла м'яч навіть на лінії воріт. Переломною стала 33-я хвилина, коли після розіграшу кутового Ярмоленко зі всієї сили пробив під поперечину воріт господарів. Таким чином, «динамівець» оформив свій 16-ий гол за збірну і вийшов на друге місце у списку бомбардирів головної команди України всіх часів.

Андрій не зупинився і на цьому, забивши після перерви у ворота Люксембургу за дві хвилини два голи-близнюки у своїй фірмовій манері. Власне після цього у грі настав штиль. Команда Михайла Фоменка втримала рахунок 3:0 до фінального свистка.

Після звітного туру Україна лишилася на третій сходинці турнірної таблиці (9 очок). Так само зберегли свої позиції головні конкуренти синьожовтих: Словаччина (12) та Іспанія (9). Однак вже у наступному турі – 27 березня 2015 р., Україна з Іспанією розіграють «чисте» друге місце.

У тернопільському дербі - традиційна нічия

ФК «Тернопіль» і «Нива» показали безкомпромісний футбол і рахунок на табло 2:2 повністю виправдав сподівання вболівальників

Перша небезпека у матчі пішла від муніципалів і саме вони відкрили рахунок – після дальнього удару м'яч по неймовірній траєкторії залетів за комірець Шпуку - 0:1. Фактично одразу деморалізована «Нива» пропустила вдруге - відзначився Сергій Полянчук, який фактично заніс «шкіряного» у порожні ворота - 0:2.

Лише після цього «Нива» створила першу небезпеку, однак згодом пропустила гострий контрвипад у відповідь. Так на змінних курсах і завершився перший тайм.

У другій половині зустрічі «Нива» притиснула муніципалів до їх воріт і провал у центрі захисту ФК «Тернопіль» дозволив їй скоротити відставання у рахунку - 1:2.

Ще через кілька хвилин після цього арбітр матчу вилучив з поля футболіста номінальних господарів. Проте, навіть у меншості «Нива» не стала грати від оборони і втримати ворота на замку муніципалам так і не вдалося. Після провалу оборонців Ярослав Сворак зрівняв рахунок -2:2.

Клуби внесли зміни до календаря та Регламенту змагань

За ініціативи клубів, на розгляд Загальних зборів Учасників ПЛ були запропоновані зміни до календаря та Регламенту змагань, зокрема, проведення «Золотого матчу», перенесення перших матчів 1/4 фіналу Кубка України з 3 грудня 2014 р. на 4 березня 2015 р. та перенесення матчів 10-го туру Чемпіонату ПЛ на весняну частину змагань.

Прийняті зміни набудуть чинності після затвердження їх Виконавчим комітетом ФФУ.

Фоменко обирає Роналду, Тимощук - Нойєра

Головний тренер національної команди Михайло Фоменко та капітан збірної Анатолій Тимощук назвали свої трійки найкращих гравців та тренерів 2014 року, згідно з опитуванням номінації «Золотий м'яч ФІФА».

На думку Михайла Фоменка кращими гравцями року, що минає, стали: Кріштіану Роналду («Реал» Мадрид, Іспанія; збірна Португалії), Ліонель Мессі («Барселона», Іспанія; збірна Аргентини), Мануель Нойєр («Баварія», Німеччина; збірна Німеччини).

Трійка кращих тренерів, на переконання наставника нашої збірної, виглядає таким чином: Йоахім Льов (збірна Німеччини), Карло Анчелотті («Реал», Мадрид), Жозе Моурінью («Челсі», Англія).

Натомість Анатолій Тимощук, погодившись з Фоменком щодо прізвищ тренерів, вважає кращим гравцем Мануеля Нойєра («Баварія»; збірна Німеччини).

Кріштіану Роналду наш капітан поставив аж на третю позицію.

«Зміючки»: круті та чарівні

У США є дві вулиці, які називають найзвивистішими вулицями у світі. Одна з них розташована у Сан-Франциско (Каліфорнія). Інша - у місті Берлінгтон (Burlington), що у штаті Айова. Досі точаться суперечки: котра ж із двох «зміючок» - звивистіша.

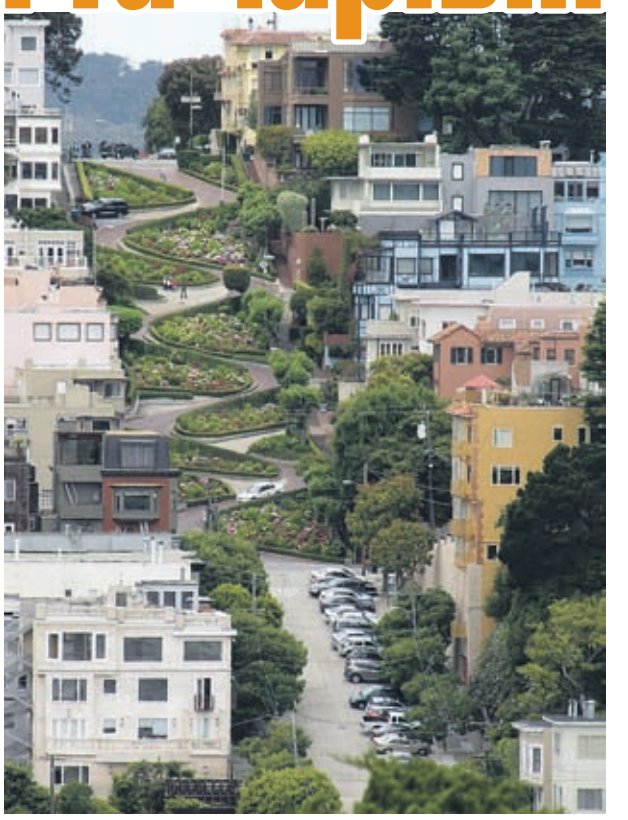

Зміїну Алею (Snake Alley) у Берлінгтоні, у 1884 році, почали будувати німецькі іммігранти. Це був експериментальний вуличний дизайн. Дорога мала з'єднати діловий центр міста з торговим районом. Завершили роботи у 1898-ому. Ніхто не думав називати вулицю Зміїною. Так її нарекли місцеві мешканці. І вже пізніше народне ім'я - Snake Alley - присвоїли офіційно.

Дорога викладена вапняком і бруківкою. Бруківка з червоної цегли покладена під кутом, аби легше було спускатися коням (кут нахилу - 21 градус). А ось вгору виїхати коні не змогли ніколи. Тепер Зміїною Алеєю їздять авто і мотоциклісти - задля цікавості й драйву.

Вулиця через свою специфіку має лише односторонній рух: зверху - до низу. І лише один раз у рік знизу - до верху - Зміїну Алею долають велосипедисти під час велогонки.

«Зміючка» - дуже симпатична. Особливо навесні. Коли розквітають дерева, крива вуличка стає схожа на райський куточок.

Взимку Зміїна Алея для їзди закрита. Надто ризиковано. Але в усі пори року вона приваблює і місцевих мешканців, і гостей міста.

Берлінгтонці вважають, що саме їхня Зміїна Алея, а не Ломбард Стріт (Lombard Street) у Сан-Франциско, є найзвивистішою вулицею світу. Водночас, низка джерел стверджують, що на першість все-таки претендує каліфорнійська «зміючка», яку місцеве населення називає «американськими гірками». Вуличка має вісім крутих поворотів.

«Зміючкою» у Сан-Франциско їздить значно більше транспорту, ніж по її берлінгтонській «родичці». Швидкість на поворотах обмежена до 8 км/год. У мерії Сан-франциско працює спеціальна група фахівців, яка вирішує транспортні проблеми 400-метрової Ломбард-стріт.

У 20-их роках минулого століття «зміючка» у Сан-Франциско не мала популярності. Навпаки, через великий кут нахилу - 27 градусів - вважалася абсолютно незручною для транспортних засобів. А відтак будинки, розташовані на ній, були дешеві й не користувалися попитом.

Люди, які жили на непопулярній вулиці, вирішили виправити ситуацію – зменшити кут нахилу вулиці до 16 градусів, а дорогу зробити звивистою.

Тепер Ломбард-стріт має статус найгарнішої вулиці у світі. Різнокольорові будинки, колоритні клумби, акуратно підстрижені дерева й кущі, у поєднанні з червоним серпантином дороги, роблять її неймовірно симпатичною і затишною. Тут розташовані престижні ресторани.

А житло, на відміну від колишніх часів, ду-у-уже дороге.

Побачити Ломбард-стріт можна у багатьох фільмах, телешоу та в комп'ютерних іграх.

Я проїхалася і по берлінгтонській Зміїній Алеї, і по Ломбард Стріт у Сан-Франциско. Мені до вподоби обидві «зміючки» - за «крутизну» і чарівність.

Ольга ЧОРНА.

Вишиванко моя, вишиваночко!

... Картоплина підкотилась,
Гарбузові уклонилась:
- Ой, Гарбузе-Гарбузоньку,
Візьми мене, дівчиноньку!
Я хазяйка працьовита,
У роботі дуже спритна.

На фото Мирослава Коломійчука: вихованці Юськовецького дошкільного закладу "Сонечко" Лановецького району Назарчик Савчук та Олеся Прядун.

Дорогі прихильники нашого «Читайлика»!

Дякуємо вам за гарні світлини та цікаві розповіді, які ви надсилали на конкурс «Вишиванко моя, вишиваночко». Ми їх з радістю публікували на сторінках «Нашого ДНЯ». Перед святом Миколая ми запрошуємо всіх учасників конкурсу до редакції газети на урочисте нагородження. На всіх чекають солодкі гостинці, а на переможців – подарунки.

Детальніше – у наступному номері газети.

Листи на фронт: повертайтесь живими...

Напишіть. Намалюйте. Підтримайте

Дорогі друзі, надсилайте на адресу редакції з позначкою «Для Рукавички» теплі слова підтримки, вірші, малюнки, аплікації для наших захисників. Всі ваші листи обов'язково опублікуємо на сторінках газети та передамо військовим.

Наша адреса: м. Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409.

Молитва за Україну

Боже! Молюсь
до тебе щохвилини –
Я – дитина України,
За нашу рідну Батьківщину,
Яку топчуть
терористи без зупину.
Благаю, Боже, я Тебе,
Будь ласка, припини це все.

*****

Не лише у мене думка така:
Путін! Виведи
з України свої війська,
Бо ми – українські діти,
Хочемо мирному дню
і сонцю радіти.
Щоб наші батьки не воювали,
А матері сліз не проливали,
Щоб ми – усі українські діти,
Могли в щасті і спокої жити.
Ти колись також дитиною був
І «...Хай завжди буде сонце» -
Пісню цю чув.
То чому моєї України діти
Сьогодні мусять
в бомбосховищах сидіти?..

Мар'яна ЛІЩЕНЮК, учениця 5 класу Старовишнівецької школи Збаразького району.

Оповідки бабусі Хомусі

Сонечко спить

Коли землю огортають сутінки і Місяць на небі запалює свічечки-зорі, втомлене Сонечко поволі скочується за обрій. Там його хатинка, маленька, ошатна, посеред зелені, така ж світла й яскрава, як і її господар. Дбайливим поглядом Сонечко оглядає свій сад, лагідними промінчиками пестить квіти й трави, слухає пісні бджіл і п'є чай із золотим медом, а потім... потім Сонечко йде на спочинок. Лягає у м'яку постіль з хмаринок і засинає.

- Сонечко спить... - шепочуть квіти.

- Сонечко спить... - підхоплюють пташки.

Сонечко спить... – і всенький світ поринає у тишу, аби не розбудити Сонечко, не сполохати його сон.

І сниться Сонечку, як від його доторків мережаться ластовинням щічки хлоп'ят і дівчат, як червоніють яблука, як виблискують дорогоцінними кришталиками сніжинки у морозний день... І прокладає Сонечко веселкові мости від неба аж до землі, і скочуються по них дощові краплинки. І обдаровує теплом Сонце кожну комашку, кожну травинку, і малює посмішки на лицях людей... І бачить, як Сонях повертає за ним свою жовту голову, аби якнайдовше тішитись теплом...

Прокидається Сонечко рано-рано, допомагає Місяцю погасити свічечки-зорі. І поспішає на небо, аби встигнути зробити все те, що побачило у сні.

Оксана ХОМА.

Лабіринт «Принц та принцеса»

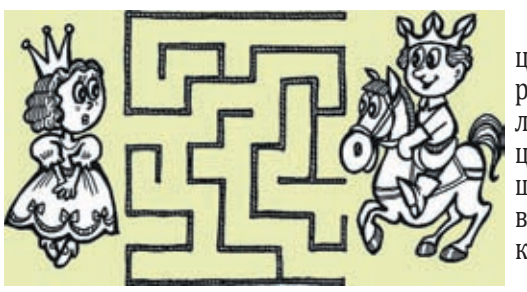

Допоможи принцу знайти найкоротший шлях крізь лабіринт до принцеси, щоб він якнайшвидше звільнив її від страшного дракона.

Із капусти харч поживний славиться в народі, недарма ж вона – ПЕРША СТРАВА НА СТОЛІ Й ОВОЧ НА ГОРОДІ!

Ще наші прабабусі знали різні способи квашення, консервації та маринування капусти. Тож пора і нам братися за роботу. Хто ще не встиг заквасити капусточку на зиму – пропонуємо рецепти від «Нашого ДНЯ». Не полінуйтеся, адже у квашеній капусті містяться у достатній кількості не лише різні вітаміни та поживні мінеральні речовини, а й корисні молочнокислі бактерії. А ще - хрустка, полита запашною олійкою, ця страва смакуватиме і до печеної картопельки, і до м'яса...

Крижалки по-львівськи

Потрібно: 1,5 л води, 2 ст. л солі, 0,5 скл. цукру, 0,5 скл. оцту, 2-3 лаврових листки, перець горошок, часник, червоний буряк, морква, капуста.

Приготування: капусту нарізати скибками. Моркву і буряк почистити і нарізати брусочками. Часник подрібнити. У трилітрову банку шарами викласти капусту, буряк, моркву і часник. У воду додати спеції і закип'ятити. Наприкінці влити оцет. Залити капусту гарячим маринадом. Крижалки потрібно маринувати 3-4 дні у теплому місці. Далі зберігати у холодильнику.

Квашена капуста традиційна

Потрібно: 10 кг капусти, 1 кг моркви, 200 г солі (не використовувати йодовану сіль), лавровий лист, чорний перець горошком.

Приготування: капусту вимити, обсушити і тонко нашаткувати. Моркву натерти на крупній тертці. Сіль відміряти і насипати у невелику ємкість (миску або блюдце). 3-4 великих жмені капусти покласти в каструлю або велику миску, посипати частиною солі, добре перемішати і перетерти капусту з сіллю, поки не з'явиться сік. Додати до капусти трохи моркви, перемішати. Додати 3-4 горошини перцю і 1-2 лаврових листочки, перемішати. За бажанням до капусти можна додавати смакові приправи: кмин, насіння кропу. Потім утрамбувати капусту дерев'яним товкачем або качалкою у діжку чи велику каструлю, де капуста буде кваситись. Таким чином, невеликими порціями, додаючи капусту, моркву і сіль, утрамбувати всю капусту дерев'яною качалкою так, щоб у поглибленні від качалки з'являлося велика кількість соку. Потім, чистими руками притиснути капусту, щоб капустяним соком була покрита вся капуста, покласти тарілку і придавити гнітом. Капуста бродить приблизно три доби (при кімнатній температурі). Кілька разів на день її потрібно протикати качалкою або довгим ножем, дістаючи до дна ємкості. При цьому видно, як виділяється велика кількість бульбашок - газів. Якщо цього не робити, капуста вийде з гірчинкою. На третю добу (терміни квашення капусти можуть трохи відрізнятися) розсіл світлішає і спадає, також відходить піна. Ще готовність капусти можна визначити на смак. Готову квашену капусту перекласти в чисті банки (сильно не утрамбовувати), залити розсолом, закрити поліетиленовою кришкою і зберігати в холодильнику.

Швидка квашена капуста

Потрібно: на 3-літрову банку - 4 кг капусти, 300-500 г моркви, півсклянки цукру. Для розсолу:1 л кип'яченої води, 1,5 ст. л. солі.

Приготування: нашатковану капусту змішати разом з натертою морквою, перетерти руками, щоб капуста дала сік, і щільно викласти в банки. Залити розсолом доверху. Шийку банки обв'язати марлею. Банки з капустою поставити в тазик, оскільки при бродінні з них буде виливатися сік. Через 3 дні злити весь сік, розчинити у ньому цукор і знову влити в банки з капустою. Через 3-4 години капусту вже можна їсти. Зберігати в холодильнику.

Капуста квашена «Оригінальна»

Потрібно: 10 кг капусти, 500 г моркви, 2 стручки гіркого перцю, 4 головки часнику, 800 г цукру, 400 г солі, 9 л води, насіння кропу або кмину – за смаком, зелень селери або петрушки.

Приготування: капусту нарізати великими шматками, видалити качани. Скласти в ємність для квашення і залити розсолом з води і солі. Надавити гнітом і залишити на 4 дні. Потім капусту подрібнити і покласти назад у ємність, пересипаючи натертою морквою, подрібненим часником, гірким перцем і невеликою кількістю насіння кропу або кмину. Зелень також додати за смаком. Розсіл, у якому квасити капусту, злити, процідити, закип'ятити, остудити і залити капусту. Залишити під гнітом ще на 2 дні, після чого перемішати з цукром і розфасувати в 3-літрові банки. Зберігати в холоді.

Капуста із солоними огірками

Потрібно: 1 кг капусти, 500 г солоних або квашених огірків, 20 г насіння кропу. Для розсолу: 500 г солі,1 л води.

Приготування: бланшувати нашатковану капусту в киплячому розчині солі протягом 1 хв., потім одразу ж опустити в крижану воду і дати стекти залишкам води. Огірки натерти на грубій тертці, змішати з капустою, помістити в широку ємність, прикрити капустяними листами і поставити зверху невеликий гніт. Залишити для заквашування на 2 доби, не забуваючи протикати дерев'яною паличкою капусту до дна посудини для виходу газів. Потім перекласти в банки і поставити для зберігання в прохолодне місце.

Капуста, квашена з буряком і хріном

Потрібно: 5 кг капусти, 300 г буряків, 100 г кореня хрону, 100 г часнику, 50 г кореня петрушки (можна замінити 1 пучком зелені). Розсіл: 3 л води,150 г солі, 2/3 скл. цукру.

Приготування: нарізати капусту великими шматками, видаляючи качан, хрін натерти на тертці або пропустити через м'ясорубку, петрушку і часник подрібнити, буряк нарізати скибочками. Капусту шарами укласти в ємність для квашення, ущільнюючи, перемежовуючи капусту з шарами хрону, буряка і прянощів. Довести до кипіння воду, розчинити в ній сіль і цукор, перемішати до повного розчинення і охолодити до 40-50ºС. Залити капусту, прикрити кришкою і залишити на 3-5 днів при кімнатній температурі. Готову капусту перекласти в банки і зберігати в холоді.

Квашена капуста-асорті

Потрібно: 2 кг капусти, 3 морквини,1 скл. журавлини (свіжої або мороженої), півсклянки зеленого винограду, 3 зелених яблука. Розсіл: 1 л води, півсклянки олії, 2 ст. л. цукру, 2 ст. л. солі,1 ст. л. 9% оцту, 4-5 зубчиків часнику.

Приготування: для розсолу розчинити у воді сіль і цукор, влити оцет і олію, додати подрібнений часник. Нашаткувати капусту, моркву натерти на тертці для корейської моркви, яблука нарізати тонкими шматочками. Перемішати. У ємність для квашення викласти шар капусти з морквою та яблуками, шар винограду, шар журавлини, зверху покласти капусту, що залишилася. Залити розсолом, прикрити чистою тканиною, зверху покласти кружок і гніт і залишити на 2 дні. Готову капусту поставити в холодильник, накривши кришкою.

Капуста квашена звичайна

Потрібно: на 1 кг капусти – 1 ст. л. солі, 3-4 морквини.

Приготування: нашаткувати капусту, нарізати моркву соломкою, перетерти з сіллю (бажано використовувати сіль крупного помелу). Укласти шільно в емальоване відро (або трилітрову скляну банку), але не по самі вінця, оскільки капуста дасть сік. Близько тижня витримати в теплому місці, двічі в день протикаючи дерев'яною паличкою. Накрити дерев'яним кругом, який заздалегідь вимити та ошпарити окропом, а зверху поставити гніт (якщо квасите у відрі). Якщо розсіл не з'являється, гніт треба збільшити, оскільки непокрита капуста швидко псується.

Капуста квашена голівками

Потрібно: для розсолу – 10 л води, 3 скл. олії.

Приготування: відібрати щільні невеликі голівки капусти, очистити їх від зеленого і пошкодженого листя. Зовнішню частину голівки зрізати, а внутрішню надрубати ножем навхрест. Підготовлені голівки укласти щільно рядами в бочку, прикрити промитим зеленим листям. Зверху покласти дерев'яний кружок з невеликим гнітом і залити розсолом. Витримати капусту в теплому місці близько тижня. Винести на зберігання в прохолодне місце.

Капуста в томатному соку

Потрібно: 1 кг капусти, 1 скл. томатного соку, 1 лавровий лист, 1 ст. л. солі.

Приготування: капусту очистити, промити холодною водою і дати їй стекти. Томатний сік довести до кипіння. Капусту нашаткувати, посолити за смаком, помістити в емальовану каструлю, додати на 1 л об'єму 1 лавровий лист, залити гарячим томатним соком так, щоб він лише покрив капусту, довести до кипіння і варити 5 хв. Розкласти капусту в стерилізовані півлітрові банки, закатати.

Капуста, маринована з яблуками

Потрібно: 1,5 кг білокачанної капусти, 2 кг яблук. 10 г лимонної кислоти, 10-15 горошин запашного перцю, 8-10 шт. гвоздики, 5 г кориці. Для маринаду: 1,2 л води, 2,5 ст. л. солі, 1 скл. цукру, 1,5 ст. л. 80% оцтової кислоти.

Приготування: свіжу капусту нашаткувати, бланшувати в киплячій воді 1 хв., охолодити в проточній воді і відкинути на сито для стікання води. 3 яблук видалити плодоніжки і серцевину, нарізати часточками, бланшувати в киплячому розчині лимонної кислоти (на 1 л води – 10 г лимонної кислоти) 2-3 хв. І відразу охолодити в холодній воді. До укладання в банки нарізані яблука зберігати в слабкому розчині лимонної кислоти (на 1 л води – 1 г кислоти).

Приготувати маринад з води, солі, цукру, оцтової кислоти, закип'ятити. На дно підготовлених банок покласти по 3-4 горошини запашного перцю, по шматочку кориці, 2-3 шт. гвоздики, а потім шари капусти і яблук, чергуючи їх. Наповнені банки залити гарячим маринадом, накрити кришками, стерилізувати: півлітрові банки – 20 хв., літрові – 30 хв., закатати.

Капуста по-мексиканськи

Потрібно: 3 кг капусти, 3-4 морквини, 1 голівка часнику, 1 пучок петрушки. Для маринаду: 2 л води, 4 ст. л. солі, 3 ст. л. цукру, 0,5 скл. 9% -го оцту, 0,5 скл. рафінованої олії, 1 ч. л. насіння кропу.

Приготування: всі овочі очистити, вимити холодною водою і дати їй стекти. Зелень промити. Капусту нарізати шматочками, моркву натерти на крупній тертці, часник і зелень дрібно нарізати. У трилітрову банку укласти шарами капусту, моркву, часник, зелень і так далі. Приготувати маринад з води, солі, цукру, олії, оцту, насіння кропу, закип'ятити і охолодити. Залити капусту холодним маринадом, закрити пластмасовою кришкою і зберігати в холодному місці.

Капуста пікантна

Потрібно: 3 кг капусти, 3-4 морквини, 1 середня голівка часнику, 1 ст. л. солі. Для маринаду: 0,5 л води, 1 скл. цукру, 1 скл. 9%-го оцту, 1 скл. рафінованої олії.

Приготування: всі овочі очистити, вимити холодною водою і дати їй стекти. Капусту нарізати невеликими квадратами, моркву – соломкою або натерти на крупній тертці, часник порубати. Всі овочі покласти в емальовану каструлю, посолити і добре перемішати. Приготувати маринад з води, цукру, оцту, олії, закип'ятити і остудити. Залити капусту захололим маринадом, залишити на добу при кімнатній температурі, потім зберігати в холодильнику.

перший великий український журнал кросвордів!

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 98552

УКРАЇНСЬКІ КРОСВОРДИ

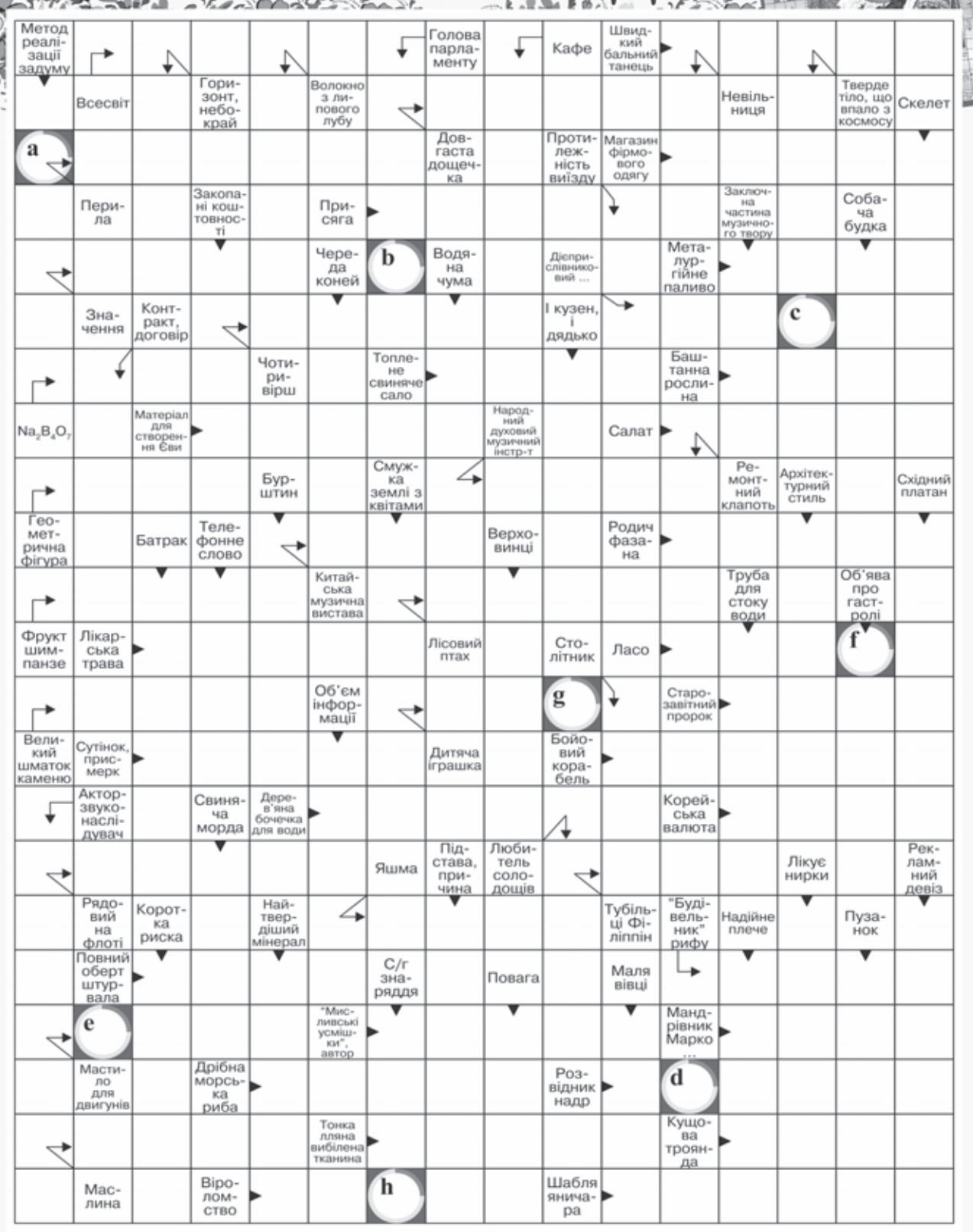

Відповіді

ПРОДАЮ

Два капітальних цегляних гаражі (одно- та двоповерховий) на масиві «Східний» у кооперативі «Надія» в районі «Басарабія» (120 гаражів, цілодобова охорона). Гаражі сухі, в обох є оглядові ями та підвали. Перекриття панельне. Площа 28.8 м.кв., розмір 4.8х6м.

Тел.: (097) 50-25-348

***

Двокімнатну квартиру в центрі Одеси, одна зупинка від залізничного вокзалу, поруч море. Ціна 55 тисяч у. о. Телефон – 0967022844.

***

Продається, або обмін трикімнатна квартира на однокімнатну з доплатою. 61 кв. м., кімнати ізольовані, вікна та двері пластикові, вхідні двері броньовані, індивідуальне опалення. Адреса: м. Кременець, мікрорайон 3.

Тел: 096 74 87 649

МІНЯЮ

Двокімнатну квартиру у Тернополі на приватний будинок в Ізяславі Хмельницької області. **Телефонувати – 0981341696, Микола Васильович.**

Українські анекдоти

- Як називаються гроші, які студент отримує від держави?
- Копійки.

* * *

Дивні реалії: чорно-білий телевізор «Радуга», наручники «Ніжність», пилка «Дружба», сльозогінний газ «Черемуха», міжконтинентальні балістичні ракети «Мир».

* * *

- Куме, яка чисельність міліції в Україні?
- Триста тисяч.
- А Партії регіонів?
- Тисяч п'ятсот. А тобі навіщо?
- Шукаю відповідь на запитання у кросворді: «Найбільше українське злочинне угрупування».

* * *

Поставили американському, японському і українському податківцям одинакове запитання: «За скільки часу ви зможете купити «BMW»?

Американець:
- Приблизно за місяць.

Японець:
- Десь за тиждень.

Українець:
- Майже за рік.
- А чому так довго?
- Тому, що «BMW» - доволі велика компанія.

* * *

Зловила золоту рибку. Вона дуже уважно вислухала мої бажання, і сказала: «Смаж!»

* * *

- Куме, що у вас біля порога лежить?
- Та це мій злий пес.
- Тю, а я об нього ноги витер.

* * *

Жіноча народна мудрість: чого не пам'ятаю, того й не було.

* * *

- Тату, ти кажеш, що сім'я - це маленька держава. А хто у ній ти?
- Президент, звичайно!
- А мама?
- Влада.
- Бабуся?
- СБУ.
- А хто ж я?
- А ти... ти народ.

Через годину син телефонує батькові на роботу:
- До влади прийшов інший президент. СБУ спить. А народ хвилюється.

* * *

Ще десять років таких цін і зарплат, то в Україні, замість перепису населення, буде перекличка.

* * *

- Лікарю, ви знову не той зуб рвете.
- Не хвилюйтеся, це вже останній.

* * *

- Мамо, завтра на батьківські збори підеш?
- Ні.
- Чому?
- Знаю я ці збори! Краще за ці гроші в Єгипет поїдемо.

* * *

У Чехії вирішили утворити міністерство морського флоту. У Москві неймовірно здивувалися:
- Навіщо воно вам? У вас же немає моря!
- Ну й що? - здивувалися у свою чергу чехи. - У вас же є міністерство культури, хоча культури немає.

Наш ДЕНЬ
Громадсько-політичний тижневик.
Свідоцтво про державну реєстрацію ТР № 601- 201Р, видане 17 травня 2013 р.
Індекс видання – 68710.
Засновник і видавець Кушнірук З.А.

Редактор - Зіна КУШНІРУК.

Адреса редакції: м.Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409;
тел./факс (0352) 40-77-60;
http://nday.te.ua. e-mail nday-te@ukr.net

Банківські реквізити: отримувач – ФОП Кушнірук Зіна Антонівна, р/р №26006010939623, в ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 300023, код 2265003402
Друк: ПП Бенев'ят Р. М., м.Чернівці, вул. Лесина, 31
тел./факс (0372) 54-45-46
Тираж 15013

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Вітаємо!
Молоду пару Людмилу та Юрія з одруженням!

Щиро вітаємо вас із найважливішим світлим днем у вашому житті! Нехай ваша любов буде ніжна, як скрипка, дзвінка, як кришталь, чиста, як сльоза і щира, як перший усміх дитини!

Сьогодні поєдналися серцями
І стали вдвох на рушничок,
Бажаєм щастя Вам з роками,
Гарненьких, милих діточок.
Медовий місяць хай триває
Все Ваше радісне життя,
Любов і ніжність не зникає,
Й чекає світле майбуття!
Хай життя подружнього стежина
Буде завжди білим цвітом вкрита,
Хай кохання ватра незгасима
Зігріває вас зимою й літом.
Будьте вірні у своїй любові,
І минуть вас грози і напасті,
Хай покропить вірність вашу долю
Сонячним дощем п'янкого щастя.

З любов'ю – друзі з села Качанівка Підволочиського району

Вітаю!

Співчутлива, щира, розсудлива, добра, багата душею, як осінь падолистом – усе це про неї, мою вірну подругу, надійну порадницю, активістку, учасницю двох Майданів і просто прекрасну людину

Антоніну Петрівну Хабурську із Теребовлі,
яку щиро вітаю з Днем народження, яке вона відзначатиме 21 листопада.

Зичу Вам, дорогенька, доброго здоров'я, молодечого натхнення, світлих помислів, сімейного затишку, гордості за дітей та онуків, сонця, миру, попутного вітру в житті.
Всю доброту, яка існує в світі,
Всю радість, що живе серед людей,
Найкращі всі, що до вподоби, квіти,
Дарую Вам у цей святковий день!
Нехай Господь завжди у поміч буде,
На кожнім кроці береже від зла.
Хай і надалі Вас шанують люди.
Земної радості! Любові Вам!
Тепла!

З любов'ю і повагою – Марія Маліцька.

Вітаємо!
Листоношу відділення поштового зв'язку Кременець -3
Тарківську Оксану Миколаївну з ювілеєм!

Шлемо Вам найтепліші вітання, вдячність за Вашу сумлінну та наполегливу працю! Від щирого серця бажаємо Вам міцного здоров'я, мирного неба, невичерпної енергії, радості у житті, гарного настрою.
Хай Вам завжди
посміхається доля,
Несуть тільки радість
з собою роки,
Хай щастя й удача
не зрадять ніколи,
Хай збудуться мрії,
бажання, думки.
Снаги трудової без ліку,
Пошани й добра від людей,
Щасливого й довгого віку
Бажаємо Вам у цей день.
Хай щастя і доля
всміхаються Вам
І буде здоров'я міцне,
Хай внуки щебечуть,
немов солов'ята,
І радості щиро дарують
багато.

Адміністрація, первинна профспілкова організація відділення поштового зв'язку Кременець -3 та колеги по роботі.

Афіша

19 листопада – музична комедія «Наталка Полтавка» (І. Котляревський).
20 листопада – комедія «Медовий місяць на всі сто» (Р. Куні).
22 листопада – притча «Допоможи їм, Всевишній!..» (О. Казанцев).
23 листопада – комедія «Занадто одружений таксист» (Р. Куні).

ГОРОСКОП

з 19 до 25 листопада

ОВЕН
Тиждень буде для вас доволі напруженим. Але це не той момент, коли треба загострювати і без того важку ситуацію.

ТЕЛЕЦЬ
Не піддавайтеся поганому настрою, приділіть увагу улюбленим заняттям, щоб отримати позитивні емоції.

БЛИЗНЮКИ
Ретельніше підходьте до всіх справ. Це позитивно позначиться на результатах.

РАК
Заздалегідь заплановані справи можуть суттєво змінитися. Не забувайте про свої права та обов'язки.

ЛЕВ
Ви налаштовані на реформи і нові справи. Якщо ваші плани стосуються інших людей, поцікавтеся їхньою думкою.

ДІВА
Попереду насичений період. Вам доведеться зробити вибір, визначитися з чимось важливим для себе.

ТЕРЕЗИ
Усе складатиметься всупереч вашим планам і бажанням. Подумайте, а чи потрібне вам те, чого ви так прагнете?

СКОРПІОН
Настав час свіжих ідей. Займіться чимось новим для себе, здивуйте близьких своїми талантами.

СТРІЛЕЦЬ
Ви схильні до різких і неочікуваних дій. Це може бути як зміна іміджу, так і нові стосунки.

КОЗЕРІГ
Попереду – чудовий період для побутових справ. Ви зможете придбати речі для оселі або оновити інтер'єр.

ВОДОЛІЙ
Не прискорюйте події, особливо ті, які пов'язані з сімейними проблемами. Встигає той, хто не поспішає.

РИБИ
Матеріальні питання – не кращий предмет для обговорення. Не переймайтеся через дрібниці.